Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 658
Marți 16 august 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Al treilea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor

Peste două zile, își va începe lucrările, cel de-al treilea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor eveniment de seamă în viața politică a țării, căci organizația de tineret, ajutorul credincios și de nădejde al partidului, cuprinde astăzi peste 1.800.000 de membri.

Sub îndrumarea atentă și părintească a partidului, Uniunea Tineretului Muncitor, continuînd tradițiile glorioase ale U.T.C.-ului, a adus și aduce o contribuție importantă în măreața operă de construire a socialismului în patria noastră. Tineretul țării noastre a simțit năvalnic, impetuos dorința de a fi în primele rînduri ale luptei pentru socialism, alături de comuniști, pe marile șantiere, în noile uzine, pe frontul științei și culturii, în toate domeniile de activitate, demonstrînd uriașa rezervă de energie și posibilități constructive pe care o posedă.

Chemările partidului au trezit și scos la iveală resurse nebănuite de energie și în rîndul tinerilor de la sate. Ei au fost partidului ajutor de nădejde în munca de colectivizare a agriculturii, în lupta pentru introducerea agrotehnicii înaintate, pentru sporirea continuă a producției vegetale și animale; tinerii s-au situat în primele rînduri pe șantierele de îmbunătățiri funciare, au luat parte la acțiunile patriotice care au crescut an de an într-un ritm fără precedent.

Pe baza succeselor obținute în industrie și agricultură, tineretul patriei noastre se bucură an de an de un nivel de trai tot mai ridicat, își dezvoltă în mod armonios aptitudinile, învață sîrguincios pentru a-și îmbogăți pregătirea tehnică și culturală.

„Tineretul nostru are în fața sa un vast cîmp de activitate, pentru afirmarea nestăvilită a energiei și entuziasmului său creator, pentru înfăptuirea celor mai îndrăznețe năzuințe închinate fericirii poporului și înfloririi patriei", se arată în Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al treilea Congres al Partidului. Aceasta a fost posibil tocmai datorită victoriei clasei muncitoare în lupta revoluționară condusă de partid, datorită marilor succese obținute în construcția socialismului.

Sub îndrumarea atentă a partidului, poporul nostru a reușit să demonstreze superioritatea orînduirii socialiste, care asigură progresul continuu în toate domeniile și deschide perspectiva fericirii pentru toți cei ce muncesc.

A fi utemist e un fapt de cinste, dar care în același timp te și obligă. Te obligă să lupți cu dîrzenie pentru programul măreț al desăvîrșirii orînduirii socialiste, pentru victoria ideologiei și moralei socialiste.

În munca de fiecare zi, în uzină, școală, pe tractor sau pe ogor așa se verifică cu adevărat devotamentul fiecărui utemist față de cauza socialismului. Fiecare utemist trebuie să cultive în el cu exigență și perseverență acele calități care sînt proprii comuniștilor, să se străduiască să fie demn de a fi primit în partid.

Cel de-al treilea Congres al Partidului a dat întregului popor un amplu program de acțiune pentru viitor, un program a cărui aplicare e menită să ducă la desăvîrșirea procesului de construire a socialismului în țara noastră.

Aceste sarcini nu sînt ușoare, ele depind de fiecare om al muncii, de fiecare tînăr, dar perspectiva sporirii considerabile a producției industriale și agricole, a creării unui belșug de produse, care vor ridica țara noastră la nivelul țărilor cu economia cea mai dezvoltată, permițînd în viitor înaintarea treptată spre comunism, trezește un uriaș entuziasm în rîndurile poporului.

Cel de-al treilea Congres al Partidului a chemat tineretul să-și închine toate forțele, tot entuziasmul său, creator pentru fericirea poporului și înflorirea patriei noastre socialiste. Această chemare conține în sine necesitatea ca fiecare utemist, ca fiecare tînăr să-și ridice continuu calificarea profesională, să-și însușească tot mai mult tehnica nouă, să-și îmbogățească necontenit cunoștințele tehnice și de cultură generală pentru a deveni constructor priceput al economiei și culturii socialiste. Pentru tinerii care muncesc în agricultură această sarcină este hotărîtoare. Cu fiecare an, în producția agricolă se introduc cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii; prin înaltul grad de mecanizare spre care pășește necontenit, agricultura va deveni și ea, nu peste multă vreme, un fel de industrie modernă. De aceea, profilul muncitorului din agricultură trebuie să se schimbe necontenit, realizîndu-se astfel ștergerea deosebirilor esențiale dintre munca fizică și cea intelectuală.

Fără îndoială că tinerii de la sate vor fi și pe viitor cei care vor însufleți întrecerea pentru realizarea sarcinilor trasate de partid în ceea ce privește îmbunătățirile funciare, însilozările, introducerea agrotehnicii înaintate, acțiunile de împăduriri etc.

Cel de-al treilea Congres al U.T.M. va dezbate pe larg aceste probleme și altele, va cere tineretului să sprijine neprecupețit cauza nobilă a desăvîrșirii orînduirii socialiste. Urăm succes deplin lucrărilor Congresului Uniunii Tineretului Muncitor, tuturor delegaților care se vor întîlni în aceste zile pentru a-și lua noi angajamente entuziaste față de Partid și popor.

O demonstrație practică cu noi mașini de însilozat porumbul

Sîmbătă, pe terenurile Institutului de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea, participanții la lucrările Consfătuirii pe țară privind pregătirea în cele mai bune condiții a însămînțării grîului de toamnă în acest an au asistat la o demonstrație practică cu noi mașini de însilozat porumbul făcută de Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii.

A fost de față tovarășul Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Participanții s-au interesat de productivitatea mașinilor, siguranța lor în exploatare, calitatea silozului realizat și prețul de cost pe tona de siloz. Au fost prezentate mai multe tipuri de mașini, ale căror încercări sînt în curs.

BULETINUL TREIERIȘULUI ȘI ARĂTURILOR

În săptămîna ce a trecut, muncile agricole de vară au fost intensificate în mare măsură. Recoltatul grîului și secarei, care s-a realizat pînă la 11 august în procent de 99 la sută, poate fi acum socotit terminat. În schimb, treierișul grîului și secarei nu s-a efectuat decît în procent de 71 la sută. Rezultatele cele mai bune s-au obținut în regiunile Constanța (unde această lucrare s-a terminat), Galați (98 la sută), Ploești (90 la sută), București (93 la sută). În regiunile Timișoara și Craiova, unde treierișul grîului s-a efectuat în procent de 83 și respectiv, 84 la sută, au existat posibilități pentru a se obține randamente cu mult mai mari.

Față de timpul înaintat la care ne aflăm, este necesar ca treierișul să fie mult grăbit în regiunile: Baia Mare — unde lucrarea respectivă s-a efectuat numai în procent de 42 la sută — Suceava — 35 la sută, Hunedoara — 23 la sută, Stalin — 18 la sută, Cluj — 12 la sută și Regiunea Autonomă Maghiară 8 la sută.

Nici în săptămîna care a trecut ritmul arăturilor adînci de vară n-a crescut potrivit posibilităților existente. În întreaga țară, această lucrare s-a efectuat numai în procent de 46 la sută cu rezultate mai bune în regiunile Oradea (71 la sută), Ploești (61 la sută), Craiova (53 la sută), Timișoara (52 la sută) și București (51 la sută). Faptul că procentul de 45 la sută realizat în gospodăriile de stat este chiar mai mic decît cel obținut pe întreaga țară, dovedește că în aceste unități încă nu s-a trecut cu toate forțele la eliberarea terenurilor de paiele rămase în urma combinelor și nici nu s-a asigurat schimbul al doilea la cel puțin jumătate din numărul tractoarelor existente.

Există condiții ca în următoarele zile ritmul arăturilor adînci de vară să fie mult intensificat. Inginerii și tehnicienii agronomi de la regiuni, raioane și comune ca și cei din unitățile agricole socialiste au datoria să desfășoare în aceste zile o intensă muncă de mobilizare și îndrumare a oamenilor, explicîndu-le rolul important al acestei lucrări.

AL. ION

Consfătuirea pe țară privind agrotehnica grîului

Joi și vineri s-au desfășurat în Capitală lucrările consfătuirii pe țară organizată de Ministerul Agriculturii privind pregătirea în cele mai bune condițiuni a însămînțării grîului în această toamnă.

La consfătuire au participat tovarășii Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.M.R., Ion Cozma, ministrul Agriculturii, acad. prof. Gh. Ionescu-Sisești, vicepreședinte al Academiei R.P. Romîne, cadre de conducere ale sectorului agricol de stat și cooperatist, secretari ai comitetelor regionale ale P.M.R., vicepreședinți ai sfaturilor populare regionale, reprezentanți ai C.C. al Uniunii sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole, oameni de știință, muncitori și colectiviști fruntași, ingineri și tehnicieni agricoli.

Consfătuirea a analizat felul cum au fost îndeplinite recomandările consfătuirii asemănătoare care a avut loc în anul 1959 cu privire la complexul de măsuri agrotehnice aplicate la cultura grîului și unele rezultate în comportarea soiurilor.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Ion Cozma.

Au prezentat referate privind comportarea soiurilor de grîu și agrotehnica acestei culturi: Institutul de cercetări pentru cultura porumbului, Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P. Romîne, Departamentul gospodăriilor agricole de stat și Comisia de stat pentru încercarea soiurilor.

Pe marginea problemelor ridicate de referate au luat cuvîntul numeroși participanți care și-au împărtășit din experiența în cultivarea cerealelor păioase, făcînd totodată prețioase propuneri.

Pe baza referatelor și discuțiilor purtate, precum și a experienței fruntașilor în producție, consfătuirea a făcut recomandări privitoare la agrotehnica soiurilor de grîu de toamnă; extinderea în agricultură a unor soiuri de grîu de toamnă cu productivitate ridicată și cu însușiri corespunzătoare condițiilor naturale ale țării noastre; folosirea îngrășămintelor; lucrările de pregătire a solului; semănatul; agrotehnica grîului irigat și combaterea dăunătorilor.

Luînd cuvîntul în cadrul consfătuirii, tovarășul Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a transmis participanților și tuturor lucrătorilor din agricultură din partea C.C. al P.M.R., a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne și personal din partea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, un salut călduros și felicitări pentru succesele obținute în producția cerealieră anul acesta. Arătînd că agricultura țării noastre, în plină transformare socialistă, s-a dezvoltat mult în ultimii ani, datorită creării unei puternice baze tehnico-materiale și aplicării tot mai complete a măsurilor agrotehnice, vorbitorul a subliniat că sarcina actuală a oamenilor muncii de pe ogoare este de a ridica tot mai mult producția agricolă și în special cea cerealieră, îndeplinind astfel Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Tovarășul Alexandru Moghioroș a făcut apoi o serie de recomandări în legătură cu principalele măsuri tehnico-organizatorice ca: executarea în bune condiții a lucrărilor agrotehnice, efectuarea arăturilor la o cît mai mare adîncime, fertilizarea solului, folosirea celor mai productive soiuri de semințe etc., în vederea obținerii de recolte bogate în anul 1961. Vorbitorul a scos în evidență în încheiere, continua preocupare a partidului și guvernului pentru generalizarea experienței fruntașilor, îmbunătățirea sistemei de mașini agricole, dezvoltarea muncii de cercetare științifică și legarea ei de practică, acțiuni menite să contribuie la ridicarea nivelului agriculturii țării.

Participanții la consfătuire au chemat pe toți lucrătorii din G.A.S. și S.M.T., pe membrii gospodăriilor colective și ai întovărășirilor agricole, inginerii și tehnicienii agronomi, să aplice metodele recomandate de consfătuire în mod diferențiat, ținînd seama de condițiile locale din fiecare unitate agricolă socialistă. Muncind în strînsă colaborare oamenii de știință și practicienii au fost chemați, de asemenea, să găsească noi metode care să ducă la sporirea producției de cereale.

Pe baza rezultatelor și a experienței acumulate, participanții la consfătuire s-au angajat ca, sub conducerea partidului, să îndeplinească sarcinile de producție pe anul 1961, să-și sporească eforturile pentru a mări continuu producția de cereale, pentru a traduce astfel în viață sarcina trasată de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

ÎN RAIONUL FILIMON-SÎRBU

Ritmul arăturilor adînci de vară trebuie intensificat

Experiența din ultimii ani a dovedit multor colectiviști din raionul Filimon Sîrbu că executarea la vreme și la o adîncime cît mai mare a arăturilor de vară constituie un mijloc important de sporire a producțiilor de cereale păioase. Executînd în vara trecută arături adînci, la 32—35 cm., gospodăria colectivă „Scînteia" din satul Berlescu, bunăoară, a obținut în anul acesta o producție medie de grîu de pe cele 400 de ha. cultivate cu această plantă, de aproape 1.900 de kg. la ha., față de circa 1.500 de kg. la ha. cît este media pe raion. Recolte mari de grîu au obținut, de asemenea, ca urmare a executării arăturilor de vară la adîncime mare — și bineînțeles a aplicării celorlalte reguli agrotehnice — și gospodăriile colective din Plopu, Găiseanca etc. Acest lucru l-a determinat pe colectiviștii din raion ca și în anul acesta să execute arături de vară cît mai adînci și pe suprafețe cît mai întinse. Așa se face că, folosind cu chibzuială timpul prielnic și mijloacele de lucru, multe din gospodăriile colective din raion sînt în prezent avansate cu executarea arăturilor de vară. Gospodăria colectivă din Ionești, de pildă, arase pînă la 10 august întreaga suprafață pe care a avut-o cultivată cu cereale păioase, iar la gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din Ianca, brigada a 7-a a S.M.T.-ului Ianca, condusă de Gîrbă Ilie, executase arături de vară pe mai bine de 700 de ha. din cele 1.040 de ha. planificate. Demn de subliniat este faptul că la această gospodărie tractoriști ca Porumbescu Liviu, Chițu Gheorghe, Poenaru Nicolae și Clucă Ilie, folosind scormonitorul au izbutit să execute, în ciuda timpului cam secetos, arături de bună calitate, la circa 35 cm. adîncime. De altfel, așa după cum ne informează tov. Logofetopol Gheorghe, directorul S.M.T.-ului Ianca, în acest an mai toți tractoriștii din stațiune folosesc scormonitorul la executarea arăturilor. De asemenea, pentru urgentarea arăturilor, S.M.T.-ul Ianca a organizat schimbul II pe o bună parte a tractoarelor. Rezultatul: pînă la 10 august tractoriștii araseră peste 3.700 de ha. din cele 5.400 de ha. care reprezintă planul stațiunii.

Dacă, așa după cum am arătat, în raionul Filimon Sîrbu există o serie de unități agricole cooperatiste în care problema arăturilor adînci de vară este privită cum se cuvine, nu poate fi trecut cu vederea însă faptul că în alte unități acestei lucrări nu i se acordă atenția cuvenită. Gospodării colective ca cele din Sătuc și Mohreanu, de pildă, nu araseră pînă la 10 august nici 25 la sută din suprafața planificată. Cum pot justifica, de asemenea, conducerile gospodăriilor colective din satele Grigorescu și Scărlătești, aparținătoare comunei Cireșu, și conducerea S.M.T.-ului Rușețu, faptul că pînă în prezent la aceste două gospodării nu s-au arat decît 300 ha. din cele 1.000 de ha. planificate? Principala cauză a rămînerii în urmă a acestor unități cu executarea arăturilor adînci de vară, o constituie, pe de o parte, nefolosirea tractoarelor cu întreaga lor capacitate de lucru, iar, pe de alta, întîrzierea gospodăriilor cu eliberarea terenurilor de paie. Gospodăria colectivă din Scărlătești, bunăoară, eliberase de paie pînă zilele trecute, doar 185 de ha. din cele 500 de ha. de miriște, iar cea din Mohreanu 238 de ha. din 540. De asemenea, slab se desfășoară executarea arăturilor adînci de vară și în cadrul gospodăriilor de stat din raion. Este suficient să arătăm că pînă la 10 august gospodăria de stat Filimon Sîrbu, bunăoară, arase doar 420 de ha. din 1.963 de ha. planificate, iar G.A.S. Sătuc 610 ha. din planul de 2.076 de ha.

Dată fiind rămînerea în urmă a raionului Filimon Sîrbu, cu efectuarea arăturilor adînci de vară, socotim că este de datoria organelor agricole, a conducerilor unităților agricole de stat și cooperatiste — și îndeosebi ale S.M.T. și G.A.S. — să ia neîntîrziat măsuri de folosire cît mai judicioasă a forțelor și mijloacelor de lucru pentru intensificarea la maximum a ritmului acestei lucrări. Nu trebuie uitat o clipă că de executarea la vreme și în bune condiții a arăturilor adînci de vară depinde în mare măsură soarta recoltei anului viitor.

P. VARAȘTEANU

Transportă îngrășăminte naturale pe cîmp

Pentru a obține o recoltă bogată la ha, în anul viitor, membrii gospodăriei colective „Horia Cloșca și Crișan" din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, transportă la cîmp însemnate cantități de gunoi de grajd. Cu 4 căruțe, colectiviștii din brigada a III-a condusă de tov. Jan Țința au cărat, în numai 2 zile, peste 70 tone de gunoi de grajd, care va fi băgat sub brazdă odată cu executarea arăturilor adînci de vară.

În această acțiune s-au evidențiat, între alții, utemiștii Ciobotaru V. V. Mihai și Muntianu Ghiță.

I. BOLEA
corespondent

În întîmpinarea zilei de 23 August



Tractoristul Dascălu Dumitru de la S.M.T. Roman, regiunea Bacău, este fruntaș pe brigada a II-a în campania de recoltare a păioaselor. Terminînd recoltatul cu 10 zile înainte de termen el a început de îndată executarea arăturilor adînci de vară.

MAI MULT, MAI IEFTIN

Lucrătorii gospodăriei agricole de stat Carei, regiunea Baia Mare, au reușit ca în primul semestru al anului să obțină reduceri importante la prețul de cost al diferitelor produse. Astfel, un kilogram de carne i-a costat pe acești buni gospodari 4,87 lei în loc de 7,75 lei cît prevedea planul. În această perioadă, planul de beneficii al gospodăriei a fost depășit cu peste o jumătate de milion.

În ansamblu, gospodăriile agricole de stat băimărene au redus cu 26 de lei prețul de cost per hectolitru de lapte și cu 1,72 lei per kg. de carne de porc. La tineretul porcin pînă la 30 kg. și viței pînă la 6 luni, prețul de cost per kg. de spor greutate vie a fost redus cu 2,59 și, respectiv, 3,24 lei. În afară de preocuparea pentru reducerea prețului de cost, gospodăriile din regiunea Baia Mare au dat atenția cuvenită și depășirii planului de producție marfă. În primul semestru al anului, ele au livrat peste plan produse agricole în valoare de 3.185.000 lei.

Cu 30 la sută peste plan

Mecanizatorii de la S.M.T. Pechea, regiunea Galați, se află în întrecere socialistă în cinstea zilei de 23 August. Fiecare dintre ei obține rezultate bune. Brigada care face arături adînci la gospodăria agricolă colectivă „Steagul Roșu" din comuna Slobozia-Conache, regiunea Galați, a arat peste 700 de ha., depășindu-și planul la zi cu aproape 30 la sută.

Seamănă secară pentru masă verde

Colectiviștii din Martinești, raionul Focșani, au început să semene secara masă verde. Încă din prima zi s-a însămînțat o suprafață de 25 de ha. Prin însămînțarea din timp a secarei furajere, colectiviștii vor asigura o pășune de calitate.

FRUNTAȘI PE RAION

Colectiviștii din Lesnic, raionul Ilia, și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August, terminînd primii pe raion executarea arăturilor adînci de vară pe întreaga suprafață planificată.

Brigada întîia — Almalău

Pe fruntașii stațiunii de mașini și tractoare din Ostrov, regiunea Constanța, i-am cunoscut de fapt de două ori consecutiv. Prima dată la gazeta de perete în fruntea ultimei situații decadale. În fruntea tuturor l-am întîlnit pe tractoristul Gaie Ion, din brigada I Almalău. După cifrele aliniate în dreptul numelui său reieșea că față de cei 219,36 hantri planificați pe campanie el realizase pînă la sfîrșitul lunii iulie 232,33 hantri. Procentul deci 105,67.

Tractoristul Popescu Tănase, din aceiași brigadă, al treilea pe stațiune, realizase la decadă aproape 93 la sută din planul campaniei.

De la semete la Almalău sînt doar trei kilometri. Comuna așezată în vale, ca aproape toate cele din această parte a raionului Adamclisi, ține să-și arate cu mîndrie înnoirile: un cămin cultural de toată frumusețea, garduri aliniate, trotuare de piatră. Pînă la sediul brigăzii mai mergem încă vreo cîțiva kilometri, urcăm și coborîm de vreo cîteva ori, trecem prin lanuri de porumb, peste miriști, izlaz, sau chiar peste arătură, pe unde i se pare șoferului că avem șanse să ajungem mai repede.

În sfîrșit, iată-i și pe cei doi fruntași. Sînt pe terminate și treierișul ovăzului gospodăriei din Almalău. După ce își asigură bine tractoarele, terenul este foarte înclinat și din cea mai mică neatenție ai putea să te oprești cu mașină cu tot în lacul Iezer, Gaie și Popescu se apropie de grupul nostru.

— Dacă terminăm azi cu ovăzul, atunci ne apucăm numai de arături,

CARNET de REPORTER

îmi explică Ion Gaie. De fapt, chiar atunci cînd am lucrat pe combine ziua, dacă am avut terenul eliberat, am mai făcut cîteva ore de arătură și noaptea. Sîntem în întrecere socialistă și nu vrem să pierdem nici o oră bună de lucru.

— Ce loc ocupați în întrecere?

— Deocamdată sîntem pe locul al doilea; în frunte sînt cei de la Cuiungiuc. Dar cred că o să-i întrecem și la recoltă și la arături. Eu sînt din Almalău. Ei bine, tovarășe, niciodată nu s-au obținut asemenea recolte pe pămînturile noastre. La grîu am obținut în medie la hectar circa 2.100 kg de grîu, la orz peste 2.400 kg, iar porumbul promite peste 3.000 de kilograme la hectar.

— Avem parcele însămînțate cu porumb unde recolta va depăși 4.000 kg boabe la hectar, adaugă Popescu Tănase. Și apoi stăm bine și la carburanți, căci la noi în brigadă fiecare tractorist economisește un litru de carburanți la hectar.

— Mai au o calitate, îmi spune mai tîrziu, confidențial, inginerul mecanic șef Dalimon Romulus; cu toții sînt foarte buni la reparații, își întrețin bine mașinile, și apoi știu să efectueze lucrări complexe. După felul cum muncește în această campanie e greu să-l mai ajungă cineva pe Gaie Ion.

Și la vagonul de dormit, sediul de campanie al brigăzii, domnește activitatea. Tractoristul Gurău Ion a lucrat în schimbul de noapte și de dimineață, cît a fost mai răcoare. Acum a venit să se odihnească, iar după amiază, cînd arșița o mai slăbi intră din nou în brazdă.

Grijulie, bucătăreasa tractoriștilor, bătrîna colectivistă Elena Nicolae îi aduce mîncarea: ciorbă de pasăre, tocană cu carne de curcă și salată. Din vagon, radioul brigăzii transmite muzică ușoară. Nu e chiar atît de monoton la brigadă, nu?

Stoicoci Niculae, șeful de brigadă, localnic și el, e cel mai vechi dintre toți. A învățat meseria la S.M.T. Ostrov acum zece ani. Din 1952 e șef de brigadă. Aici la Almalău lucrează doar pămîntul părinților, al consătenilor lui și cum s-ar mai uita în ochii acestora dacă el și „băieții" ar lucra prost, de mîntuială?

— Arăm cu toate forțele, îmi explică el problemele care îl preocupă, căci pămîntul se usucă foarte repede. Colectiviștii ne eliberează terenul la timp, ba îi ajutăm și noi. Am construit un tîrîș de 50 de metri lungime cu care strîngem paiele de pe miriști. E foarte practic.

— În cît timp crezi că o să terminați arăturile de vară? îl întrebă inginerul Dalimon.

— În cel mult două decade. Acesta e angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August.

C. LUCIAN

Semn al prieteniei

La gospodăria agricolă colectivă „Prietenia romîno-coreeană" din comuna Făcăeni, regiunea Constanța, a avut loc sîmbătă o adunare consacrată sărbătoririi celei de-a 15-a aniversări a eliberării Coreei de către Armata Sovietică.

La festivitate a fost prezent tovarășul Kim Ben Dik, ambasadorul R.P.D. Coreene la București.

Luînd cuvîntul, tovarășul Toma Dimache, președintele gospodăriei agricole colective, a vorbit despre relațiile de prietenie și colaborare existente între membrii gospodăriei agricole colective din Făcăeni și membrii cooperativei agricole „Prietenia coreeano-romînă" din comuna Sambon, R. P. D. Coreeană, subliniind rezultatele rodnice ale acestei colaborări frățești.

Au luat apoi cuvîntul Kim Ben Dik, ambasadorul R. P. D. Coreene la București, care a vorbit despre istoricul eveniment al eliberării Coreei și despre semnificația lui în viața poporului coreean. Vorbitorul a subliniat faptul că succesele dobîndite în anii de după eliberare se datoresc în largă măsură colaborării frățești cu țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică.

În încheierea adunării s-a dat citire textului unei telegrame de felicitare adresate membrilor cooperativei agricole „Prietenia coreeano-romînă" din Sambon (R. P. D. Coreeană).

(Agerpres)



Aria întovărășiților din comuna Tămașeu, regiunea Oradea.

Tineri făurari de viitor

Tractoristul Vişan Gheorghe

E soare aprig, de august. Cît vezi pe cer, nici un firişor de nor. Lipsit de umezeală, pămîntul s-a întărit. Brăzdarele parcă scrîşnesc cînd înfruntă potrivnicia gliei. Aşa ară de o săptămînă şi mai bine utemistul Vişan Gheorghe, membru al brigăzii de mecanizare completă din gospodăria agricolă de stat Periş.

Il aştept în capătul brazdei. Oacheş, ars de soare, sare vesel de pe UTOS şi zîmbind îmi arată arătura.

— Ii ca cimentul acum, îmi explică arătîndu-mi pămîntul bătătorit parcă cu tăvălugul. Am făcut recoltarea pe un timp ploios şi acolo pe unde a trecut combina s-a lăsat locul o grozăvie. Totuşi ne străduim cît putem şi menţinem adîncimea de 28—30 cm. Acum în preajma Congresului, noi utemiştii avem datoria să muncim şi mai bine.

— Cît reuşeşti să ari într-o zi?

— Cam 3 hectare de arătură. Dar fiindcă lucrăm în schimb prelungit — cum se spune — facem şi cîte 4 hectare de om. Nu ne lăsăm cu una cu două, ce naiba, sîntem doar brigadă de mecanizare completă. Toată lumea e cu ochii pe noi... Nu-i aşa, tovarăşe Ene, spune bre şi 'mneatale?

Şeful de brigadă Ene Alexandru, a venit lîngă noi fără să-l simţim. Vişan îmi întinde grăbit mîna şi într-o clipă a şi pornit tractorul.

— Ii place, meseria, tovarăşe Ene? încerc eu să leg vorba, căci după înfăţişarea sa şeful de brigadă nu prea pare a fi vorbăreţ.

— Mai încape vorbă. Parcă-i făcut pentru meseria asta. La început, căci a venit la noi de-abia de un an, nu prea aveam încredere să mă pronunţ. In cîmp lucra bine, dar mi-am zis: stai să-l văd la mecanică, la reparaţii, cît se pricepe. La scurt timp am început cursurile profesionale de masă. Aici m-a dovedit, ce mai. A învăţat toată iarna a citit cărţi tehnice, mi-a cerut toate notiţele care le am. Anul acesta l-am dat să lucreze şi pe o combină de recoltat porumb pentru siloz. Mi-a cerut notiţa tehnică, m-a rugat să-i explic reglajele şi normele şi a obţinut rezultate foarte bune.

Ce mai, e disciplinat, bun muncitor, îngrijeşte maşina cu toată atenţia. Şi deşi e tînăr îi ajută din toate puterile pe tractoriştii din brigăzile simple. Am curaj, vă spun drept, să-l trimit să se întreacă cu cei mai buni tractorişti din regiune.

Fără să mă copleşească cu termeni tehnici şi cifre, în vorbe simple, comunistul Ene Alexandru mi-a făcut portretul unui tînăr din zilele noastre, excelent muncitor, adevărat om. Mai e de mirare deci că utemiştii din gospodărie îl apreciază şi l-au ales pe Vişan Gheorghe ca membru al Comitetului U.T.M. din gospodărie?

Prin muncă temeinică, dusă fără preget, cu modestie şi cinste, utemistul Vişan Gheorghe, fecior de colectivişti din partea Olteniţei, amarnic de săraci în trecut, şi-a cîştigat dragostea şi preţuirea celor alături de care munceşte.

Colectivista

Constantin Vasilica are 20 de ani. Vîrsta speranţelor, a bucuriei de a trăi. Există o fericire mai mare ca aceea de a trăi liber, de a munci cu cîntecul pe buze, de a vedea cum ziua de mîine se naşte în ziua de azi? Nu, nu există.

Cînd s-a înfiinţat în sat la Romîneşti gospodăria colectivă, avea doar 10 ani. Părinţii ei erau printre cei dintîi care porniseră pe acest drum nou, cu sufletul plin de năzuinţe fierbinţi. Partidul le dăduse putere, încredere să lucreze altfel pămîntul, să scoată recolte cum niciodată nu se obţinuseră în aceste sate din preajma Ploieştiului.

Şi anii trecură unul după altul. Vasilica a început şi ea să lucreze în colectivă, într-o echipă de cîmp. A umblat pe semănătoare, a simţit sub tălpi colţii miriştii, a săpat cu rîvnă păpuşoiul şi sfecla. Ii plăcea munca.

Prin toamna lui 1957, la o adunare generală, colectiviştii au aflat că trebuie să trimită pe cineva din rîndul lor la Bucureşti, la o şcoală care pregăteşte contabili pentru gospodăriile colective. Cu toţii au fost de acord să o aleagă pe utemista Constantin Vasilica. Ştiau că-i harnică, inimoasă, că poate să facă mult mai mult pentru colectivă. Şi au trimis-o cu încredere la învăţătură.

Acum Vasilica cunoaşte îndeaproape toate problemele contabile şi de organizare ale gospodăriei. E un om de nădejde. Colectiviştii o preţuiesc căci ea ştie să vorbească cu ei, are înţelegere şi răbdare pentru fiecare, e gata să vină în ajutorul oricui.

— Am ridicat-o din rîndurile noastre cu încredere, îmi spune colectivistul Simion Cristea, îi cunoaştem cu toţi părinţii oameni necăjiţi în trecut, care trebuiau să hrănească şapte copii. Fata asta nu putea să nu ne înţeleagă, să nu fie alături de noi. Iată de ce colectiviştii o iubesc.

— A învăţat bine la şcoală, se străduieşte şi aici din toate puterile. Avem toată încrederea în ea, adaugă tovarăşul Ivanov Grigore, preşedintele gospodăriei.

Pe scurt, aceasta este Constantin Vasilica. Fericirea de a îndrăzni, de a fi ajuns un om folositor celor alături de care lucrează o datoreşte partidului care a ajutat-o să înveţe, i-a dăruit încredere în propriile ei forţe.

Utemiştii din gospodărie au ales-o de mai mulţi ani în biroul organizaţiei U.T.M. De anul trecut este membră în comitetul raional U.T.M.

Munca ei constituie o pildă nu numai pentru tinerii din gospodărie ci şi pentru colectiviştii mai vîrstnici. Fata simplă de altă dată a devenit mîndria gospodăriei colective din Romîneşti.

ENTUZIASM, ABNEGAŢIE

Anul acesta bătălia pentru recoltarea păioaselor a avut parcă un caracter mai imperativ ca oricînd. In condiţiile unui anotimp capricios trebuia strînsă şi adăpostită cu cît mai puţine pierderi o recoltă îmbucurător de frumoasă şi efectuată grabnic o cît mai mare cantitate de arături. La această bătălie sezonieră au fost declanşate toate forţele umane şi mecanice. Din zori şi pînă noaptea tîrziu, adesea chiar şi noaptea, s-a muncit cu entuziasm, cu spirit de răspundere.

După încheierea examenului de diplomă, absolvenţii şcolii profesionale de mecanici agricoli din Ciulniţa aveau dreptul la o binemeritată vacanţă. Dar cei mai mulţi dintre ei au renunţat la vacanţă. S-au prezentat la conducerea şcolii, au luat cunoştinţă de locul unde au fost repartizaţi, iar prima zi de vacanţă i-a aflat pe tractoare, pe combine, la recoltat, arat sau treierat.

Amintim aici numele lui Ivan Ion, în timpul şcolii secretarul organizaţiei de bază U.T.M., şi al lui Avram Gh., acum mecanizatori la G.A.S. Partizanul-Dragalina, al lui Alexandru Alexe, acum mecanizator la S.M.T. Lehliu, al lui Năstase Petre de la S.M.T. Ciulniţa. Asemenea exemple au dat şi mulţi dintre absolvenţii Centrului şcolar agricol din Călăraşi, ca şi elevii care fac practica de producţie în prelungire, pentru a strînge fără pierderi recolta actuală şi a pune temelie celei a anului viitor.

Asemenea exemple dovedesc că tineretul ţării noastre munceşte cu entuziasm şi abnegaţie, este prezent pretutindeni unde bate inima caldă a ţării.

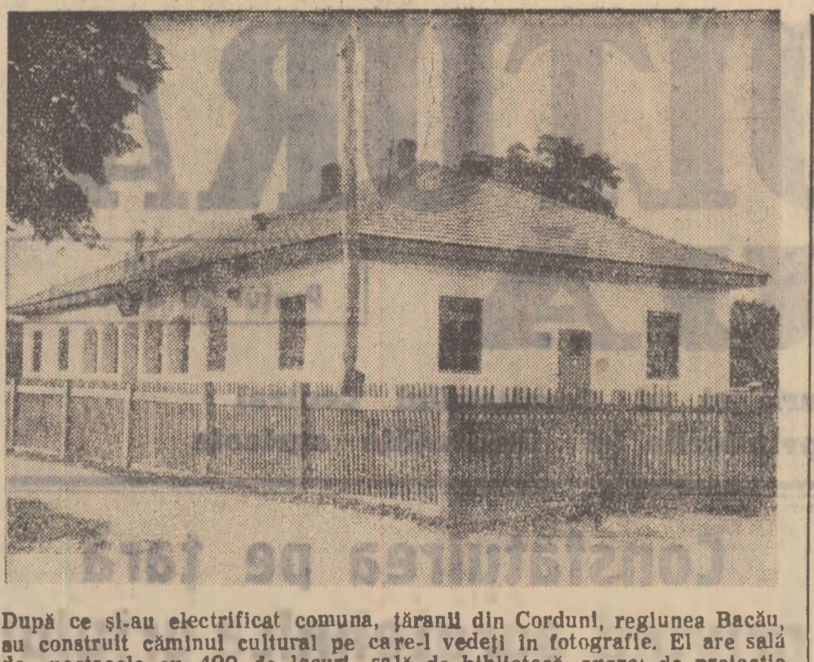
Aşteptăm deschiderea noului an şcolar

Colectivul de conducere al şcolii profesionale de mecanici agricoli din Ciulniţa, a analizat, de curînd, sarcinile ce stau în faţa şcolii noastre în lumina Directivelor Congresului al treilea al P.M.R. Anul acesta sarcina de şcolarizare a şcolii a fost dublată. Acest lucru ne bucură şi ne mobilizează să creăm cele mai bune condiţii de învăţămînt noilor noştri elevi. Cu sprijinul şi îndrumarea organizaţiei de partid a S.M.T. Ciulniţa, s-au hotărît toate măsurile pentru deschiderea în cele mai bune condiţii a noului an şcolar.

In prezent se lucrează la pregătirea tuturor claselor şi laboratoarelor şcolii, la unele amenajări tehnico-sanitare. A fost reparat întreg utilajul şcolii, s-au procurat materiale şi rechizite şcolare şi se continuă totodată amenajarea unui atelier model.

Ne preocupăm, de asemenea, să creăm condiţii pentru lărgirea reţelei de autodeservire în şcoală, să dăm un aspect mai frumos exteriorului şcolii. Trebuie să mai subliniem că o parte din elevii şcolii ne ajută, deşi sînt în vacanţă, la diferite lucrări.

Ing. VANŢA VASILE
directorul şcolii profesionale de mecanici agricoli Ciulniţa



După ce şi-au electrificat comuna, ţăranii din Corduni, regiunea Bacău, au construit căminul cultural pe care-l vedeţi în fotografie. El are sală de spectacole cu 400 de locuri, sală de bibliotecă, aparat de proiecţie etc.
Foto: D. CONSTANTINESCU

Intrecerea socialistă — mijloc eficace de ridicare a fiecărei unităţi la nivelul unităţilor fruntaşe

Intrecerea socialistă a fost problema dezbătută cel mai mult la recenta Conferinţă a Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Indiferent de subiectul ce şi l-a propus, fiecare dintre vorbitori s-a ocupat şi de felul cum s-a desfăşurat întrecerea socialistă în unitatea sa. E şi firesc. Intrecerea a luat o mare amploare în agricultură, iar contribuţia ei la rentabilizarea a numeroase gospodării agricole de stat, care lucraseră cu pierderi pînă anul trecut, e evidentă. Gospodăriile de stat din regiunea Craiova şi-au încheiat cu pierderi anul 1958 şi cu beneficii peste plan în valoare de peste 40 de milioane de lei anul următor. De la pierderi de ordinul milioanelor, în 1958, la beneficii de milioane în 1959, acesta e drumul străbătut numai într-un an de G.A.S. Feteşti.

Rezultate şi mai de seamă obţin gospodăriile agricole de stat în acest an ca urmare a organizării mai bune a întrecerii socialiste. In sprijinul acestei afirmaţii iată şi un exemplu. Gospodăriile de stat din regiunea Bucureşti nu şi-au îndeplinit planul pe 1959 la producţia de grîu. Aceasta în ciuda unor individualităţi puternice ca G.A.S. Dragalina, de pildă, care, de pe o suprafaţă de 4.300 de ha, a recoltat peste 2.300 de kg de grîu la ha. Anul acesta însă, în condiţii climatice nu mai prielnice ca cele din 1959, gospodăriile de stat din regiunea Bucureşti au recoltat în medie 2.165 de kg de grîu la ha. Planul la unitatea de suprafaţă a fost depăşit cu sute de kg, fapt ce le-a permis să dea statului în plus peste sarcina de livrare încă 25.000 de tone. Producţia medie a G.A.S. Dragalina care a cultivat peste 3.700 de ha cu grîu a depăşit 3.000 de kg la ha. Numai de la această gospodărie statul a primit în plus peste prevederi aproape 3.000 de tone de grîu. Producţii la fel de mari ca a G.A.S. Dragalina au obţinut şi alte gospodării de stat din regiune.

In toate aceste gospodării a existat o vie întrecere socialistă. Ea a început o dată cu arătura de bază pentru cultura grîului şi a luat sfîrşit o dată cu livrarea ultimei tone de grîu. Intrecerea s-a desfăşurat aşadar pe întreg ciclul de producţie. In afară de aceasta a existat şi o aprigă întrecere pe profesii. Fiecare brigadier de cîmp, tractorist şi combiner, s-a străduit să fie, campanie de campanie, cel mai bun în profesia lui.

Printre obiectivele întrecerii s-au numărat — socotindu-se deopotrivă de importante — volumul lucrului executat calitatea şi costul lui.

In numeroase gospodării de stat şi întrecerea socialistă organizată între îngrijitorii de animale s-a desfăşurat la un nivel superior. In gospodăriile agricole de stat Grabăţ şi Variaş din regiunea Timişoara, Popeşti-Leordeni şi Andrăşeşti din preajma Bucureştiului, Peştera din Dobrogea, Coţuşca din Suceava, Poiana de lîngă Cluj, mulgătorii se întrec pentru producţii de 4-5 mii de litri de lapte pe cap de vacă şi un preţ de cost mai mic de un leu per litru. La G.A.S. Grabăţ, de pildă, nu mai puţin de 5 mulgătoare şi-au luat angajamentul să mulgă cîte 5.500 de litri de lapte de la fiecare vacă pe care o îngrijesc. Rezultatele de pînă acum dau garanţia că angajamentul luat va fi îndeplinit.

Crescătorii de porci de la G.A.S. Variaş s-au angajat să obţină sporuri de creştere în greutate cu cheltuieli mai mici decît cele planificate pe kilogramul de spor. In ce măsură se îndeplineşte acest angajament ne-o spune faptul că în primele şase luni ale anului gospodăria a avut numai din creşterea porcilor un beneficiu de 1.200.000 de lei.

Interesantă şi cu bune rezultate este şi întrecerea ce a început anul acesta între unităţi. De cînd se află în întrecere gospodăriile agricole de stat Băileşti şi Afumaţi din regiunea Craiova şi-au îmbunătăţit simţitor munca şi se află în momentul de faţă printre unităţile fruntaşe ale regiunii.

La Conferinţa Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole, participanţii au vorbit şi despre alte aspecte ale întrecerii socialiste, argumentînd aportul acesteia la îndeplinirea sarcinilor de producţie cu exemple extrem de convingătoare. Experienţa sindicatelor în organizarea şi conducerea întrecerii socialiste a fost sintetizată în Hotărîrea Conferinţei. Hotărîrea subliniază că întrecerea socialistă este una din metodele, unul din mijloacele importante de îndeplinire a sarcinilor puse de Congresul al III-lea al partidului în faţa unităţilor agricole.

Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor din agricultură şi comitetele sindicatelor îşi propun să atragă un număr tot mai mare de muncitori în întrecere, să-i stabilească obiective concrete corespunzătoare specificului fiecărui loc de muncă. Studierea şi generalizarea experienţei obţinute de organele sindicale fruntaşe în organizarea şi conducerea întrecerii, cît şi sprijinirea conducerilor administrative ca să creeze condiţiile necesare pentru îndeplinirea angajamentelor luate de muncitori şi tehnicieni au fost, de asemenea, prevăzute în Hotărîrea Conferinţei. Hotărîrea stăruie şi asupra „necesităţii acordării ajutorului reciproc în întrecerea socialistă în vederea ridicării majorităţii muncitorilor la nivelul fruntaşilor în producţie".

Lupta pentru recolta anului viitor a şi început. De aceea în Hotărîrea luată, Conferinţa a subliniat necesitatea organizării unei vii întreceri socialiste pentru executarea arăturilor adînci de vară, a lucrărilor pregătitoare pentru însămînţarea grîului şi a altor cereale de toamnă şi a însămînţării propriu zisă. Toate aceste lucrări trebuie să se facă cu respectarea întocmai a recomandărilor recentei Consfătuiri cu privire la agrotehnica grîului. De asemenea se subliniază în Hotărîre necesitatea unei întreceri intense pentru recoltarea porumbului pentru siloz şi însilozarea lui, lucrări care cer un şi mai mare volum de muncă decît recoltarea cerealelor păioase.

Organele sindicale din unităţi au datoria să studieze bine Hotărîrea Conferinţei Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole şi să acorde o şi mai mare atenţie organizării întrecerii socialiste. Intrecerea socialistă pe întreg ciclul de producţie, pe profesii şi între unităţi este — în cazul unei bune organizări a ei — un mijloc eficace de îndeplinire a marilor sarcini puse în faţa întreprinderilor agricole de stat din agricultură de Congresul partidului nostru.

Din învăţămintele Conferinţei Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

Pentru FONDUL CENTRAL AL STATULUI

G. A. S.-urile au livrat peste 20.000 de tone de legume

Gospodăriile agricole de stat, furnizor principal de produse agricole, au livrat pînă acum industriei şi comerţului de stat circa 20.000 de tone de legume, precum şi 3000 de tone de fructe.

Insemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi au trimis în pieţele oraşelor îndeosebi unităţile trusturilor Suceava, Stalin, Oradea, Cluj, Regiunii Autonome Maghiare şi Aprovizionarea Capitalei.

Mari cantităţi de cereale livrate statului

Mari cantităţi de grîu livrează anul acesta statului unităţile trustului regional Gostat-Bacău. Datorită depăşirii producţiilor medii la hectar gospodăriile de stat au predat cu peste 2.600 tone mai mult grîu faţă de întreg anul trecut. Unele G.A.S., printre care Răcăciuni, Şerpeni şi Rogoaza, obţinînd producţii medii între 2.000 şi 2.200 kg grîu la hectar, au depăşit cu cîte 50 tone de cereale planul de livrări prevăzut pentru acest an.

La bazele de recepţie se primesc de asemenea zilnic importante cantităţi de cereale, în baza contractelor încheiate cu statul de către unităţile agricole cooperatiste. Pînă acum gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole au predat, potrivit obligaţiilor contractuale, peste 2.000 tone de cereale.

★

In ultima perioadă, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Iaşi, folosind mai bine fiecare zi de muncă, precum şi capacitatea de lucru a batozelor şi combinelor au obţinut succese în executarea treierişului. Această lucrare a fost terminată în raionul Murgeni şi este aproape de sfîrşit în raioanele Huşi şi Bîrlad. Pe măsură ce treieră grîul, unităţile agricole cooperatiste duc la bazele de recepţie cantităţile contractate cu statul. In raionul Bîrlad, de exemplu, aproximativ 65 la sută din gospodăriile colective s-au achitat în întregime de obligaţiile contractuale. Unele gospodării colective, printre care acelea din Igeşti şi Islaz, au suplimentat prevederile contractuale.

Predau produsele contractate şi pentru muncile S.M.T.

Membrii gospodăriei agricole colective „Prietenia Romîno-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, regiunea Constanţa, au contractat cu statul o mare cantitate de grîu din recolta anului 1960. Acum, cele 3 autocamioane ale gospodăriei transportă la baza de recepţie, cantitatea de 1.300 tone grîu, cît totalizează contractul şi muncile S.M.T. Colectiviştii socotesc drept o datorie de onoare achitarea la timp a produselor contractate cu statul.

Pentru grîul contractat, colectiviştii vor încasa la predare suma de 837.900 lei. Din această sumă, fondul de bază va fi alimentat cu suma de 126.000 lei.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

Răspundem la întrebările cititorilor

ENACHE ISTRATE, pensionar în comuna Cornu, raionul Pleniţa, regiunea Craiova, întreabă dacă poate să fie membru al G.A.C. din comuna în care s-a născut, comună în care însă nu locuieşte în prezent.

RASPUNS: Adunarea generală a colectiviştilor este singura care poate hotărî în această chestiune.

ION RUSU, din comuna Bruiu, raionul Agnita, regiunea Stalin, întreabă dacă activitatea depusă în gospodăria agricolă colectivă se socoteşte vechime în muncă.

RASPUNS: Activitatea depusă în G.A.C. se socoteşte vechime în muncă.

ION COSTACHE din satul Siliştioara, raionul Corabia, întreabă cum trebuie să procedeze cu un teren agricol pe care nu l-a declarat la timp la sfatul popular.

RASPUNS: Pentru rezolvarea cazului dvs. în legătură cu terenul nedeclarat la recensămîntul din 1959 vă veţi adresa secţiei agricole a sfatului popular raionul Corabia care este în măsură să-l rezolve.

NICU ALEXANDRUŢ, şofer la gospodăria agricolă de stat Bragadiru, regiunea Bucureşti, întreabă dacă primeşte vreun premiu pentru economii de combustibil şi pentru buna întreţinere a maşinii.

RASPUNS: Pentru economii de combustibil, de materiale şi pentru buna întreţinere a maşinii aveţi dreptul la premii, care se acordă în raport de economiile realizate. Modul cum se calculează aceste premii, cît trebuie să reprezinte ele din economiile realizate cît şi alte amănunte care vă interesează le găsiţi într-unul din buletinele lunare ale gospodăriilor agricole de stat. Gospodăria de stat posedă buletinul şi i-l puteţi cere pentru consultare.

PANDREA IOAN din Sighişoara, regiunea Stalin, şi-a reparat casa prin credit acordat de stat, credit obţinut prin întreprinderea unde lucrează. Intreabă pe ce perioadă este scutit de impozit.

RASPUNS: Sînteţi scutit de impozitul pe clădiri timp de 10 ani de la data terminării lucrărilor.

VOINESCU CONSTANTIN, membru al gospodăriei agricole colective Ciamurlia de Jos raionul Istria, regiunea Constanţa, este militar de 25 de ani şi, dorind a ieşi la pensie, întreabă dacă perioada cît a fost elev la şcoala militară de ofiţeri i se consideră vechime în muncă.

RASPUNS: La stabilirea pensiei militare se înţelege vechime în serviciu şi timpul cît aţi fost elev în şcoala militară de ofiţeri.

VICTOR VASILIU, colectivist din comuna Deleni, raionul Vaslui, regiunea Iaşi, întreabă dacă, avînd o vechime în muncă de 26 ani ca salariat, iar actualmente fiind membru al gospodăriei colective poate beneficia de pensie de bătrîneţe primită prin prevederile sociale.

RASPUNS: La împlinirea vîrstei de 60 de ani cel care are cel puţin 10 ani vechime în muncă primeşte pensie de bătrîneţe. In cazul dvs. (26 de ani de muncă) lucrurile sînt cît se poate de clare. Dacă aţi împlinit 60 de ani depuneţi la Oficiul de prevederi sociale al raionului actele pentru a vi se întocmi dosarul de pensionare.



Staţiunea de maşini şi tractoare din Ostrov, regiunea Constanţa, dispune de un frumos complex social: blocuri muncitoreşti, cantină, club şi cinematograf, etc. Iată în fotografie cele două blocuri muncitoreşti.

Foto: LUCIAN CURSARU

ROADELE ÎNVĂŢĂTURII

Gospodăria colectivă din satul Haret, raionul Panciu, a luat fiinţă în toamna anului 1949. Ea s-a dezvoltat treptat ajungînd ca în 1957 toate cele 163 de familii din sat să intre în colectivă. Colectiviştii au au obţinut producţii mari în fiecare an. Dar să intrăm în subiect şi să arătăm metodele agrotehnice pe care le-au folosit şi le folosesc colectiviştii din Haret la cultura grîului. Aşa după cum spune agronomul Mazilu, în ultimii ani, colectiviştii din Haret au însămînţat grîul după culturi premergătoare, ca porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui şi altele. Inainte de însămînţare, prima grijă a colectiviştilor a fost să curăţe terenul, să-l îngraşe cu gunoi de grajd sau îngrăşăminte chimice, şi apoi, cu ajutorul tractoarelor să-l are adînc. O dată grîul însămînţat, colectiviştii din Haret nu şi-au spus că de-acum au terminat-o cu grija faţă de grîu. In vreme de iarnă, bunăoară, dacă grîul le-a cerut, s-au mai dat îngrăşăminte chimice, iar la nevoie s-au făcut şi parazăpezi pentru reţinerea zăpezii pe ogor. Dacă însă iarna a fost geroasă, fără omături, şi la suprafaţă s-a produs o pojghiţă de gheaţă, s-a băgat în lan turma de oi pentru spargerea gheţei. Nici în primăvară n-au încetat lucrările de întreţinere a grîului. S-a grăpat astfel întreaga suprafaţă însămînţată pentru spargerea crustei în vederea afînării pămîntului. A venit apoi vremea plivitului care s-a făcut de cîte ori s-au ivit buruieni, iar secerişul s-a făcut în pîrgă.

— De unde au învăţat colectiviştii din Haret, toate astea?

In locul agronomului s-a grăbit să-mi dea răspuns colectivistul Emil Irimia.

— Invăţăm tovarăşe. Colectiviştii noştri îs tare setoşi de învăţătură.

Iată ce am aflat apoi despre „setea" de învăţătură a colectiviştilor din Haret. In iarna anului trecut, bunăoară, 50 de colectivişti au urmat cu regularitate cursul agrotehnic organizat în gospodărie. Aci ei au aflat care este terenul cel mai potrivit pentru cultura grîului şi care sînt regulile agrotehnice de bază ce trebuie aplicate de la însămînţare şi pînă la secerat. Pe toată durata desfăşurării cursurilor agrozootehnice, s-au predat 18 lecţii, precum şi diferite diafilme care arătau lucrările ce trebuie executate la cultura grîului precum şi la alte culturi.

Participarea mare a colectiviştilor la cursuri, precum şi seriozitatea cu care ei au căutat să-şi însuşească cît mai multe din cele predate, iar apoi să le aplice zi de zi la lucrările din cîmp, au făcut ca şi în acest an recolta medie de grîu să depăşească 2.000 de kg. Deosebit de frumos este şi porumbul. In plan gospodăria are trecut să obţină 2.500 kg. de porumb boabe la ha. După cum se prezintă porumbul în momentul de faţă, colectiviştii au credinţa că vor obţine cel puţin 4.000 kg. de boabe la ha.

Nu putem încheia acest articol fără să scoatem în evidenţă şi meritul deosebit pe care îl are agronomul Ştefan Mazilu la instruirea colectiviştilor din Haret.

Numai cu cîţiva ani în urmă gunoiul de grajd era dus la marginea satului şi ars. Acum însă toate îngrăşămintele naturale sînt încorporate în sol. De asemenea, a fost destul de greu să-i convingi pe toţi colectiviştii de eficacitatea îngrăşămintelor chimice. „Ne ard pămîntul şi culturile" spuneau unii. Să încerce acum cineva şi să spună că îngrăşămintele chimice „ard"... Dar cîte nu s-ar putea spune despre felul cum priveau unii colectivişti aplicarea agrotehnicii...

Toate acestea sînt însă de domeniul trecutului. Acum colectiviştii din Haret pot fi daţi ca exemplu la aplicarea regulilor agrotehnice la toate culturile. Şi toate acestea, vorba colectivistului Emil Irimia, datorită „setei" de învăţătură a colectiviştilor şi a muncii neobosite a agronomului Ştefan Mazilu.

GH. BACIU

FOILETON

Muşte să fie că „Bentox" e destul

La G.A.S. Borolea din raionul Săveni, în plină campanie de recoltare a grîului. Tractoarele uruie de jur împrejurul sediului, trăgînd după ele combinele.

Freamătul muncii entuziaste a celor care luptă să pună la adăpost pîinea este de-a dreptul înălţător.

Harnici ca nişte albine mecanizatorii, brigadierii, inginerii, luptă fiecare din răsputeri ca rodul muncii unui an întreg să fie strîns fără pierderi şi cu cheltuieli minime.

Ne abatem pe la centrul gospodăriei unde în aceste zile de fierbere rar se mai poate întîlni un om.

— Noroc tovarăşe Balasan.

— Noroc! ne răspunde şeful contabil al gospodăriei venit şi el de pe cîmp.

Biroul în care are loc convorbirea pare pavoazat. De-a lungul şi de-a latul tavanului se încrucişează benzi cărămizii de hîrtie care dau biroului un aspect sărbătoresc.

— Dar ce-i cu decorul ăsta? Vă pregătiţi să sărbătoriţi terminarea recoltărilor?

— Incă nu, benzile însă sînt grozave. Produs „Bentox". Produs modern, extraordinar, nemaiîntîlnit. Este suficient ca muştele să se atingă de aceste benzi şi cad ca trăsnite. Dar ce spun eu să le atingă. Este deajuns să treacă prin preajma lor şi abia mai pot zbura pînă pe pervazul ferestrei. Acolo le place să moară.

Se pare că faţa noastră nu exprimă entuziasmul la care se aştepta contabilul şef.

— Văd că nu mă credeţi! Atunci citiţi...

Ne întinde instrucţiunile unităţii producătoare de benzi „Bentox". Le citim. Cel care le-a întocmit n-are nici pic din înflăcărarea tovarăşului Balasan. Ca să vă convingeţi spicuim din instrucţiuni: „Scopul principal pentru care a fost creat acest produs modern este distrugerea muştelor în locurile cele mai aglomerate unde constituie un pericol pentru sănătatea publică. Acest produs prezintă marele avantaj că nu pretinde aparatură specială şi nici calificare deosebită, benzile putînd fi instalate de oricine". *Ce mai treabă ar fi făcut unitatea producătoare dacă l-ar fi angajat pe tovarăşul Balasan să întocmească instrucţiunile. Produsul ar fi fost grozav, extraordinar, excelent, fără egal.*

— Şi cît vă costă benzile acestea extraordinare, tovarăşe Balasan?

— 25 de metri costă 34,50 lei.

— Şi aveţi mulţi metri?

— Păi avem vreo 2.500.

— Poate 250, îl corectăm noi.

— Nu tovarăşe, 2.500 (două mii cinci sute) de metri, ne repetă răspicat contabilul.

Şi ca să ne convingă ne arată şi factura.

Ce aflăm e de-a dreptul uimitor: 3.500 de lei cheltuieli pentru benzi de omorît muştele dintr-un loc unde nu prezintă un pericol pentru sănătatea publică şi unde, la drept vorbind nici nu prea existau muşte.

Incercăm să aflăm prin ce împrejurare s-a ajuns la acest stoc, dar ne este cu neputinţă. In gospodărie nimeni nu se simte cu musca pe căciulă. E şi explicabil de altfel. In preajma unei cantităţi atît de mari de benzi miraculoase au pierit pînă şi muştele ce ar fi trebuit să fie pe căciula celor care au făcut stoc supranormativ de Bentox. Ne adresăm contabilului şef.

— Bine tovarăşe Balasan, dar dumneata care transpirai pînă acum pentru cîţiva bănuţi cheltuiţi în plus cum de te-a lăsat inima să cheltuieşti atîţia bani degeaba?

Contabilul şef tace. Tac şi ceilalţi din gospodărie. Se aude doar... Adică s-ar auzi doar musca dacă ar exista vreuna. Curm tăcerea:

— Uite ce zic eu: luaţi legătura cu cooperativa din Dealul Spirei-Bucureşti care v-a furnizat aceste benzi şi conveniţi ca pe viitor să deveniţi sucursala cooperativei în regiunea Suceava. Dacă vă mai trimite cîteva mii de metri o să puteţi satisface toate cererile regiunii pînă la sfîrşitul anului.

C. GAVRILA
Trustul regional Gostat Suceava

O gospodărie colectivă milionară

La vreo 45 de kilometri depărtare de Urziceni şi cam la tot atîţia kilometri de Slobozia, se află Cocora, una dintre comunele raionului Urziceni.

Despre transformările petrecute în viaţa oamenilor de aici am avut prilejul să-mi dau bine seama, asistînd la o adunare a membrilor gospodăriei colective „23 August" în care s-a prezentat o dare de seamă despre munca colectiviştilor, despre înfăptuirile gospodăriei în cei opt ani de la întemeiere.

...Acum opt ani, un număr de 65 de familii, urmînd sfatul înţelept al partidului şi-au unit puterile şi cele 360 de hectare într-o gospodărie colectivă. Prima construcţie a gospodăriei, un grajd învelit cu stuf şi o remiză de unelte au fost înălţate în 1953. Acum pentru cele 178 de bovine, gospodăria dispune de două grajduri şi de tot atîtea pentru cele 168 de cabaline. S-a mai construit o maternitate pentru scroafe şi o îngrăşătorie pentru porci, trei saivane pentru cele 1.672 de oi, trei magazii pentru cereale, un garaj auto, un centru pentru prelucrat laptele (anul trecut colectiva a predat statului 30.000 litri lapte) şi altele. Intre timp, in gospodărie s-au mai înscris alte 700 de familii. Suprafaţa de teren a gospodăriei colective se ridică astăzi la 3.445 de hectare. Dintre acestea, 3.100 ha constituie pămîntul arabil, 108 ha sînt plantate cu vii, 23 cu livezi, 160 ha reprezintă păşune etc.

„Din anul 1957, gospodăria colectivă „23 August" a devenit gospodărie milionară — glăsuia mai departe cel ce făcea lectura dării de seamă. Am pornit în 1953 cu un fond de bază de 141.201 lei, acum avem aproape două milioane. In ultimii patru ani am cumpărat trei autocamioane, iar pînă la sfîrşitul anului sperăm să mai cumpărăm încă două. La o zi-muncă, colectiviştii noştri au primit cîte 2 kg grîu, 4,500 kg porumb, 0,250 kg. mazăre, 0,150 kg. fasole, brînză, cartofi, zarzavaturi, vin, ţuică, şi cîte 8 lei. Colectiviştii care au muncit cu dragoste şi nădejde în gospodarie au primit mari venituri la ziua-muncă. Costea Buga, de pildă, care a făcut împreună cu membrii familiei 580 zile-muncă a primit în 1959, 3.016 kg porumb, 1.450 kg. grîu, 300 kg. orz şi mazăre, 140 kg fasole şi altele; Dobre N. Manea cu familia, care a făcut anul trecut împreună cu familia 575 zile-muncă, a dus acasă 2.587 kg. porumb, 1.150 kg. grîu, 4.600 lei, plus însemnate cantităţi de alte produse".

Alături de alte ramuri de producţie, în gospodărie o atenţie deosebită se acordă şi legumiculturii. Pînă în 1958 nici nu se pomenea, nici nu se ştia pe aici cum se cultivă cartofii, varza, roşiile, castraveţii, dovleceii. In prezent gospodăria are o grădină de zarzavaturi ce se întinde pe o suprafaţă de 20 de hectare. Anul trecut pe valea Văii Drăgolasa, pe o suprafaţă de peste şapte hectare a fost amenajat un eleşteu.

In 1957, gospodăria colectivă avea doar 11 vaci. In prezent dispune de 154 vaci şi tineret.

★

După şedinţă am avut prilejul să stau cîtva timp la sfat cu tov. Gheorghe Iacob. Este preşedinte al colectivei din 1953. Cunoaşte aşadar mai bine ca oricine şi oamenii şi munca fiecăruia. El mi-a vorbit despre tov. Nicolae Lărgeanu, şeful fermei de vaci şi despre îngrijitori sau mulgători ca Andrei Marinache şi Ion Barna, despre Alexandru David, şeful fermei de oi şi ciobani ca Gheorghe Cristea despre tov. Nicolae Florea, şeful fermei de porci şi Bănică Basturea sau Damian Spătaru îngrijitori, despre şefa fermei de păsări, tov. Floarea Frăţilă, decorată cu Medalia Muncii.

Apoi mi-a vorbit despre ceea ce şi-au propus să înfăptuiască colectiviştii. Gospodăria şi-a trecut în plan ca în acest an să îngraşe şi să predea statului pe bază de contract 220 porci. Colectiviştii şi-au luat, de asemenea, angajamentul ca pînă la sfîrşitul anului 1960 să sporească numărul de păsări la 9.000, să obţină recolte mari la hectar la toate culturile, să dezvolte şi mai mult fondul de bază. Cu un cuvînt să facă gospodăria lor şi mai înfloritoare.

LUCIAN MAGUREANU

Grija lui Nicola

Mi-l închipui acum pe Nicola Nicolae zis Canciu, luîndu-l la rost pe cei care au povestit întîmplarea.

— Care va să zică nu v-aţi putut stăpîni. Şi la urma urmelor, domniile voastre, mă rog, aţi ştiut toţi cum o să fie la împărţeală?

Intîmplarea petrecută pe la sfîrşitul anului trecut a stîrnit mult haz în sat şi în împrejurimi. La gospodăria colectivă „Unirea Principatelor" din Curmătura, raionul Segarcea, se împărţeau primele venituri (gospodăria luase fiinţă în acelaşi an). La rînd era Nicola Nicolae zis Canciu. In carele trase în faţa magaziei au fost aşezaţi sacii.

— Cinci mii de kile grîu şi porumb, 85 de kile zahăr, anunţă omul care citea în scriptele ce le avea în faţă.

Oamenii aplaudară furtunos, apoi Nicola, căruia nu-i venea a crede, se îndreptă spre casierie beat de fericire. Se numărau banii şi pe măsură ce casierul număra: una, două, trei, patru mii, se măreau şi ochii lui Nicola.

— Nene Ilie, zău nu faceţi glumă cu mine. Că mi-am făcut şi eu aşa nişte planuri...

— Şi bine ai făcut Nicola, dacă ţi-ai făcut planuri! Acu' la banii şi bucatele şi pune-te pe trai şi pe cheltuială, că ai de unde.

Nicola întinse mîna, dar şi-o trase înapoi.

— Hai Nicola că nu-i vreme, ia banii şi iscăleşte ici.

— Măi nene Ilie, nu cumva să fie...

— Ce să fie Nicola?

— Ştiu eu, aşa o greşală. Eu drept să spun, niciodată nu m-am gîndit că pot cîştiga atîta cît zici dumneata. O fi o greşală...

S-a pornit atunci lumea pe rîs, de care Nicola are să-şi amintească cîte zile o mai avea.

Cei care l-au urmat cu carele pline către casă, povesteau a doua zi rîzînd cu lacrimi că şi în drum Nicola îngîna: „Şi eu credeam c-o fi făcut nea Ilie vreo greşală..."

In acest an, Nicola se numără din nou printre fruntaşii gospodăriei. Şi la toamnă... Ei da la toamnă, el se va bucura şi mai mult de rodul muncii în gosporăria colectivă.

C. MUREŞ

CONTRIBUŢIA TINERETULUI

Peste 2.000 de tineri din regiunea Constanţa au efectuat în cursul săptămînii trecute un mare număr de ore de muncă patriotică pe şantierele de construcţii pentru înfrumuseţarea oraşelor şi satelor regiunii. La lucrările de demolare au fost recuperate mai mult de 35.000 de cărămizi. Au continuat, de asemenea, lucrările pe şantierele de îmbunătăţiri funciare. In întreprinderile din oraşul Constanţa 8.000 de tineri antrenaţi în întrecerea socialistă au realizat în cursul săptămînii trecute economii în producţie în valoare de peste 370.000 lei.

In sprijinul campaniei de vară

In sprijinul campaniei de seceriş şi treieriş la studioul centrului de radioficare din comuna Smîrdioasa — raionul Zimnicea, regiunea Bucureşti, se duce o vie activitate cultural-artistică. In fiecare seară ţăranii colectivişti şi întovărăşiţi ascultă cu mare atenţie ora locală, emisiunile acesteia despre mersul campaniei de treieriş şi arături în comunele din jur, sfaturi agricole şi medicale, etc.

Emisiunile locale sînt alcătuite şi prezentate cu grijă, în această perioadă ele fiind axate pe aspecte din campania de seceriş şi treieriş, sfaturi, dezmiriştit, fruntaşi în campanie, programe de muzică populară etc.

Un sprijin neprecupeţit în prezentarea programelor emisiunii locale îl aduce tineretul din comunele Smîrdioasa, Cervenia, Frumoasa, Găuriciu şi altele care aparţin de acest centru de radioficare.

IONEL T. TRIFU
corespondent

Pe scurt

● Terminînd la timp şi fără pierderi recoltarea griului, mecanizatorii de la G.A.S. Barboşi, regiunea Galaţi, au obţinut de pe cele 1.550 de ha. cultivate 450 de tone de grîu peste plan.

● În primul semestru al anului, colectivul de muncă a secţiei Faţanoş a G.A.S. Ioşia, regiunea Oradea, a făcut economii de peste 605.000 de lei in sectorul vegetal. Preocupare a fost şi în vederea obţinerii de recolte bogate. Astfel la grîu s-a obţinut în medie la hectar cîte 4.625 de kg., iar la orz, aproape 3.100 de kg., depăşindu-se planul cu 1.825 şi respectiv cu peste 300 de kg. la ha.

LA G.A.S AFUMATI



Dimineaţă de vară la G.A.S. Afumaţi, raionul Brăneşti. Mulsul vacilor în tabără.
Foto: MIRCEA LASTNIC

Pentru 3.000 — 3.500 de litri de lapte pe cap de vacă, pentru sub un leu preţ de cost per litru

Bilanţ de mijloc de an

Către sfîrşitul anului trecut gospodăria agricolă de stat Variaş din raionul Sînnicolau Mare a cumpărat din raioanele Luduş şi Jibou cîteva zeci de vaci de lapte. Vacile acestea erau slabe şi cu o scăzută productivitate. In plus de aceasta, vacile mîncau cu poftă coceni, paie, dar fugeau de nutreţul însilozat ca de lup. Directorul gospodăriei şi şeful secţiei uitaseră de casă, de mîncare, de somn. Erau tot timpul la grajduri.

Se înţelege că pînă la urmă vacile au fost obişnuite să consume concentrate. Apoi, punîndu-le concentratele pe nutreţul însilozat, ele au început încet, încet să-l mănînce şi pe acesta.

Pe la sfîrşitul lui noiembrie, vacile se obişnuiseră cu noile furaje şi în decurs de aproximativ o lună, producţia zilnică a crescut la circa 11 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Preţul de cost per hectolitru era de 125 de lei. Producţia a continuat să sporească treptat ajungînd la 12 litri în aprilie, şi la 13 în mai. Totodată a scăzut considerabil preţul de cost care coborîse în aprilie la 119 lei, în mai la 110 lei, iar în iunie la 105 lei per hectolitru. De precizat că acestea nu sînt preţurile de cost medii în lunile respective, ci preţurile de cost cumulate. 105 lei per hectolitru, de pildă, nu este preţul de cost mediu obţinut în luna iunie ci preţul de cost mediu al laptelui în primul semestru. Ca să coboare preţul de cost al laptelui pe primul semestru pînă la 105 lei, gospodăria a trebuit să-l producă cu numai 70—80 de lei în lunile mai şi iunie cînd vacile au fost scoase în tabără. Preţul de cost s-a menţinut scăzut şi în luna iulie. Laptele produs în ziua de 22 iulie, de exemplu, costa 0,78 de lei litrul. Aceasta înseamnă că G.A.S. Variaş va obţine anul acesta laptele la un cost de producţie mai mic de un leu.

Cît priveşte producţia pe cap de vacă furajată, ea a ajuns pînă la 1 iulie la 2.116 litri de lapte. Ţinînd seama de nevoia permanentă de lapte proaspăt pentru consumul populaţiei, G.A.S. Variaş nu a organizat fătarea grupată a vacilor. In gospodărie se foloseşte metoda aşa-numită a fătărilor în covor, adică în tot cursul anului. In primul semestru gospodăria a avut în lactaţie doar 50 la sută din numărul vacilor, iar multe din ele au fătat către sfîrşitul semestrului. Producţia de 2.116 litri de lapte pe cap de vacă furajată pe semestru, nu se datoreşte aşadar faptului că în primele şase luni ale anului gospodăria ar fi fost avantajată de numărul vacilor în lactaţie. In al doilea semestru gospodăria va avea în lactaţie acelaşi număr de vaci ca şi în prima jumătate a anului. In plus, multe din vaci vor fi în semestrul al doilea în vîrf de perioadă de lactaţie.

Toate acestea demonstrează că, în condiţii normale, gospodăria poate obţine în semestrul al doilea o producţie şi mai mare ca în primul semestru, că pe întregul an producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată poate depăşi 4.250 de litri. Dacă avem în vedere că cele mai în vîrstă vaci ale gospodăriei sînt abia la a patra fătare, producţia aceasta e foarte bună.

Producţia mare şi preţul de cost scăzut sînt, în mare măsură, rezultatul bunei pregătiri profesionale a muncitorilor şi brigadierilor. Gospodăria nu are mulgători cu o vechime mai mică de trei ani în această profesie. Brigadierii au pe deasupra şi o bună pregătire economică. Ei ştiu cu cît produc laptele în fiecare zi şi iau din proprie iniţiativă sau propun operativ măsuri pentru reducerea costului lui.

Aplicînd o furajare raţională în funcţie de starea fiziologică şi de producţie, mulgătorii şi brigadierii reuşesc să aducă repede vacile la o producţie mare şi de bună calitate şi să le menţină la această producţie, fără fluctuaţii, un timp îndelungat. Iată un exemplu. Vaca cu numele Olga a fost adusă la puţin timp după fătare la producţia de 28 de litri de lapte pe zi şi menţinută de la 28 ianuarie pînă în mai la această producţie. De atunci şi pînă în prezent vaca este menţinută la producţia de 22 de litri care, de fapt, se dovedeşte a fi în condiţiile actuale capacitatea ei maximă pentru a doua jumătate a perioadei de lactaţie.

In scurtă vreme, vor intra în producţie şi circa 50 de juninci. Acestea au fost selecţionate cu grijă, fiind produşii celor mai bune vaci. In timp ce sporeşte zi de zi producţia de lapte şi-i reduce costul, gospodăria se preocupă de mărirea efectivului cu animale de valoare zootehnică ridicată, îndeplinind astfel una din sarcinile date de Congresul al III-lea al partidului care a cerut gospodăriilor agricole de stat să-şi sporească de peste 5 ori numărul vacilor de lapte.

O SARCINĂ IMEDIATĂ

Insilozarea furajelor

IN RAIONUL ROMAN

In aceste zile, muncile de treieriş în gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole din comunele raionului Roman, sînt pe terminate. Paralel cu acestea, colectiviştii şi întovărăşiţii, îndrumaţi de organele de partid şi de stat, au pregătit în bune condiţii spaţiile pentru însilozarea porumbului şi a altor nutreţuri. Grija lor este ca atunci cînd porumbul va ajunge în faza de coacere lapte-ceară, să poate trece la operaţiunea de însilozare fără întîrziere, ştiind că în felul acesta vor asigura animalelor pe timp de iarnă o hrană bogată în substanţe nutritive.

— Anul acesta, spre deosebire de anii trecuţi, spunea tov. Anghel Stănescu, inginer agronom de la secţia agricolă a sfatului popular raional, gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole au însămînţat suprafeţe mai mari cu porumb pentru siloz. Aceasta este o dovadă că oamenii s-au convins în practică de foloasele acestui nutreţ valoros.

Intr-adevăr, colectiviştii şi întovărăşiţii din raionul Roman au reuşit nu numai să cultive suprafeţe întinse cu porumb pentru siloz, dar şi să asigure producţii ridicate la hectar, drept urmare a lucrărilor agricole executate cu respectarea regulilor agrotehnice. După calculele făcute s-a stabilit că în acest an, gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din acest raion, vor putea însiloza circa 1.600 de vagoane de porumb, în afară de cantităţi însemnate de borhot, colete de sfeclă de zahăr, coceni etc.

SPAŢIUL PENTRU INSILOZARE

Este un lucru bun că organele agricole raionale şi de la comune au întreprins din timp acţiuni care au avut drept rezultat mobilizarea colectiviştilor şi întovărăşiţilor la buna pregătire a silozurilor betonate şi a gropilor de însilozare a nutreţurilor. In mai toate gospodăriile colective, silozurile betonate, de pildă, au fost curăţate de resturile de nutreţuri din anul trecut, de pămînt etc., şi apoi au fost spălate bine cu apă de leşie, iar după zvîntare au fost văruite. In ceea ce priveşte pregătirea gropilor de siloz — săpate direct în pămînt — ele au fost curăţate de resturile de nutreţ, de ţărînă şi bulgări de pămînt desprinşi în timpul taluzării pereţilor, după care s-a făcut lipitul cu lut pregătit cu apă sărată şi apoi spoirea cu lapte de var. Cele mai multe gospodării colective, printre care cele din comunele Horia, Doljeşti, Sega, Văleni, precum şi întovărăşiri agricole ca cele din comunele Tămăşeni, Boteşti etc., sînt de acum gata cu pregătirile pentru însilozare.

CU SPRIJINUL S.M.T.-ULUI

In acţiunea de însilozare, S.M.T.-ului Roman îi revine o sarcină de prim ordin. In primul rînd mecanizatorii trebuie să ajute pe colectivişti şi întovărăşiţi să toace şi să însilozeze porumbul chiar în ziua recoltării. Dată fiind situaţia că în acest an cantităţile de porumb pentru siloz sînt cu mult mai mari faţă de alţi ani, şi că S.M.T.-ul nu are decît trei tocători, conducerea acestuia a luat o serie de măsuri în vederea ducerii la bun sfîrşit a acţiunii de însilozare. Astfel, au fost adaptate trei batoze cu ajutorul cărora se va putea toca zilnic — ca şi cu tăcătoarele propriu zise — însemnate cantităţi de porumb. Pe de altă parte, conducerea S.M.T.-ului, în strînsă colaborare cu organele agricole de la secţia agricolă a sfatului popular raional, a planificat deplasarea utilajului necesar însilozării mai întîi în unităţile unde coacerea porumbului este mai avansată.

★

Peste foarte puţine zile, porumbul pentru siloz va intra în faza de coacere lapte-ceară şi în unităţile agricole socialist-cooperatiste din comunele raionului Roman. Recoltatul lui este o problemă tot atît de importantă ca şi pregătirile pentru însilozare. De aceea, colectiviştii şi întovărăşiţii din comunele raionului Roman au datoria, interesul, să asigure în bune condiţii atît recoltatul cît şi însilozatul, pregătind astfel nutreţul care contribuie la obţinerea unor tot mai sporite cantităţi de lapte şi carne, la realizarea unor frumoase venituri băneşti.

S. RADU

Se însilozează din plin

Gospodăriile colective din raioanele Galaţi şi Brăila sînt cunoscute ca unităţi agricole care au acordat an de an o atenţie tot mai mare însilozării furajelor. Anul trecut, bunăoară, gospodăriile colective din raionul Brăila au însilozat peste 100.000 de tone de furaje, îndeosebi porumb, care a constituit nutreţul de bază în hrana animalelor. Ca urmare, producţia medie de lapte în gospodăriile colective din raion a fost anul trecut aproape 1800 litri pe cap de vacă furajată, iar realizările din primele 7 luni ale anului acesta ne arată că pe 1960 gospodăriile colective brăilene vor obţine o producţie şi mai mare. Rezultate bune în sporirea producţiei de lapte prin folosirea în cantităţi din ce în ce mai mari a furajelor însilozate în hrana vacilor au obţinut şi multe gospodării colective din raionul Galaţi.

Bazaţi pe experienţa căpătată colectiviştii din cele două raioane se străduiesc să însilozeze şi în acest an cantităţi cît mai mari de nutreţuri. De cîteva zile, membrii gospodăriei colective „11 Iunie" din raionul Galaţi, bunăoară, observînd că porumbul de pe cele 222 de ha destinate însilozării a intrat în faza de coacere lapte-ceară — au trecut la însilozarea acestuia. Avînd din vreme gropile şi tocătorile pregătite, munca de însilozare se desfăşoară din plin. Pînă la 10 august ei însilozaseră 1470 de tone de furaje, producţia medie de porumb pentru siloz fiind de cca. 40.000 de kg. la ha. De asemenea, peste 600 de tone, însilozase pînă zilele trecute şi gospodăria colectivă „Progresul" din Siviţa, unde producţia de masă verde pe cele 76 de ha cultivate cu porumb pentru siloz (însămînţat după secară masă verde), este de aproape 50.000 de kg la ha. Demn de remarcat este faptul că pînă la 10 august gospodăriile colective din raionul Galaţi însilozaseră aproape 11.000 tone de furaje, ceea ce reprezintă 20 la sută din plan. Cantităţi importante de nutreţuri însilozaseră şi gospodăriile colective din raionul Brăila. Gospodăria colectivă „Drum Nou" din Movila Miresii, de pildă însilozase 900 de tone de porumb în amestec cu floarea-soarelui.

In ceea ce priveşte munca de însilozare în cadrul gospodăriilor de stat din raioanele amintite, trebuie spus că şi aici mecanizatorii, ceilalţi muncitori şi tehnicienii — dornici să întîmpine ziua de 23 August cu realizări cît mai mari — grăbesc ritmul acestei lucrări.

In raionul Olteniţa

Rămînerea în urmă la însilozări să fie grabnic lichidată

Insilozarea porumbului a început şi în raionul Olteniţa. La secţia I a gospodăriei de stat Olteniţa, porumbul este transportat cu 14 atelaje. In numai cîteva zile, aci au fost însilozate aproape 300 de tone cu porumb siloz, — producţia obţinută trecînd de 37.000 de kg la ha. Şi la secţia Ulmeni a gospodăriei au fost însilozate, folosindu-se două tocători aproape 370 de tone cu porumb siloz. Inginerul Chirculescu şi maistrul de cultură Vlaicu Niculae, îndrumă permanent munca la faţa locului, pentru ca viteza de lucru de 6 vagoane porumb siloz de fiecare tocătoare, să fie îndeplinită.

Urmînd exemplul gospodăriilor de stat din raion şi unele gospodării colective au trecut din plin la însilozatul porumbului furajer. La gospodăria colectivă „11 Iunie" din Valea Roşie, de pildă, pînă la 12 august au fost însilozate peste 300 de tone, la gospodăria colectivă „Al. Sahia" din Mînăstirea peste 120 de tone, la cea din Coconi peste 130 de tone etc.

Trebuie arătat însă, că în raionul Olteniţa realizările de mai sus sînt necorespunzătoare mijloacelor repartizate pentru însilozarea porumbului furajer. Unele gospodării agricole colective care trebuiau să înceapă lucrarea respectivă încă de acum 2 săptămîni, cînd porumbul era în faza de coacere lapte-ceară, n-au însilozat pînă la 12 august nici măcar un metru cub de porumb siloz. Gospodăria colectivă din comuna Curcani, de pildă, care a cultivat anul acesta 35 de ha cu porumb furajer urmînd a însiloza 1.080 de tone, cea din Chirnogi care trebuie să însilozeze 750 de tone, cea din Radovanu care urmează a însiloza 1.570 de tone etc., n-au însilozat nimic pînă acum.

Aşa se explică faptul că, pînă în prezent, din cele 32.500 de tone de porumb furajer cît trebuie să fie însilozate anul acesta în gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din raion, pînă acum s-au însilozat abia 840 de tone.

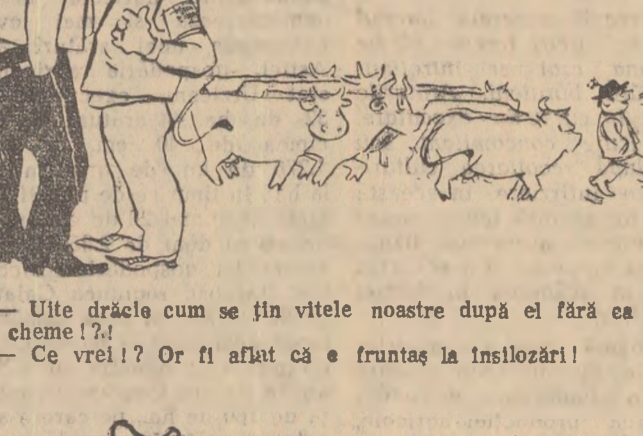
Vinovate de această stare de lucruri sînt şi S.M.T.-urile Ulmeni şi Budeşti. In afară de tocători, ele trebuiau să trimită încă de la 1 august diferitelor gospodării colective 12 batoze adaptate pentru tocatul porumbului. Or, ele n-au făcut acest lucru nici pînă la 12 august.

Trebuie avut în vedere că în anul acesta numai numărul bovinelor din gospodăriile colective va ajunge la 1.645 de capete din care 880 de vaci cu lapte, al porcinelor la 3.870 de capete, al ovinelor la 9.240 de capete. Pentru a se asigura porumbul siloz de care au nevoie animalele se impune ca lucrările de însilozare să fie acum impulsionate în mare măsură.

Socotim că este necesar ca tov. ing. Panait Aurel, responsabilul cu baza furajeră la secţia agricolă a raionului, să urmărească mai îndeaproape modul cum este îndeplinit planul de lucru întocmit de comun acord cu unităţile agricole socialiste şi cooperatiste, îndrumînd operativ grăbirea acestei munci şi luînd măsurile de sprijin ce se impun.

ION DRINCU

Are el un „vino-ncoa" al lui



— Uite drăcie cum se ţin vitele noastre după el fără ca măcar să le cheme!?!
— Ce vrei!? Or fi aflat că e fruntaş la însilozări!

Prevăzătorul



— Ce faci bre cu atîtea lumînări în ditamai satul electrificat?
— Le ţiu pentru la iarnă că după cum merge treaba o să căutăm nutreţul cu lumînarea.

Desene: N. CLAUDIU

PE OGOARE SE LUCREAZA CU SPOR

Multe dintre scrisorile sosite la redacţie ne vestesc că oamenii muncii din satele patriei noastre se străduiesc ca în cinstea zilei de 23 August să termine treieratul cerealelor şi totodată să execute cît mai multe arături adînci de vară. De asemenea, mulţi corespondenţi voluntari ne relatează că muncitorii din gospodăriile de stat, membrii gospodăriilor colective şi ai întovărăşirilor agricole, lucrează de zor pentru ca într-un timp cît mai scurt să însilozeze cît mai multe furaje şi în special porumb atît de necesar pentru hrana animalelor.

8.083 KG GRIU LA HECTAR

Zilele acestea harnicii muncitori din gospodăria agricolă de stat Grabăţ, regiunea Timişoara, au terminat lucrările de vară. De remarcat este faptul, ne scrie tov. Ion Kohonicz, că producţia medie de pe cele 1.368 de ha însămînţate cu grîu a fost în acest an de 2.905 kg la ha, iar de pe o suprafaţă de 6 ha, gospodăria a obţinut în medie 8083 de kg de grîu la ha.

Producţie mare la cultura grîului a obţinut şi gospodăria de stat din comuna Arsache, raionul Giurgiu. Aşa după cum ne scrie tehnicianul agronom, Traian Barbălată, muncitorii acestei gospodării au obţinut de pe 40 de ha cîte 3.600 de kg de grîu în medie.

Şi muncitorii gospodăriei de stat Săhăteni, regiunea Ploeşti, se pot mîndri cu producţii bune, deşi, în părţile lor, timpul n-a fost prea favorabil culturii grîului. De pe cele 961 de ha cu grîu ei au recoltat cîte 2.500 de kg de grîu în medie la ha, ne scrie organizatorul de partid, Vasile Tilina.

TREIERA ZI ŞI NOAPTE

Aşa este intitulată scrisoarea trimisă cu cîtăva vreme în urmă de corespondentul nostru voluntar Ghiţă Gh. Ion, din raionul Adamclisi. El ne scrie că cele trei batoze trimise de către S.M.T. Băneasa gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din satul Mirleanu, treieră zi şi noapte bogata recoltă de grîu din acest an. Batozarii Dumitru Nedelcea şi Constantin Nedelcu reuşesc să treiere cîte 36 tone de grîu în 24 de ore.

EXECUTA ARATURI DE VARA

Una din sarcinile principale ce stau în faţa membrilor gospodăriei colective din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, ne scrie tov. Frîncu Constantin, este şi aceea de a executa cît mai multe arături adînci de vară. Cele două brigăzi de tractoare care lucrează pe ogoarele acestei gospodării colective au executat pînă acum 620 de ha arături adînci de vară din cele 1.000 de ha planificate.

Tractoriştii, ajutaţi de colectiviştii din brigăzile de cîmp, s-au angajat ca pînă la 23 August să execute arături de vară pe întreaga suprafaţă planificată.

Ingrijindu-se de pe acum de recolta anului viitor, şi membrii întovărăşirii agricole din comuna Smeeni, raionul Buzău, execută arături adînci de vară. Pînă mai zilele trecute ei au arat peste 300 de ha. Pe această suprafaţă au fost transportate însemnate cantităţi de bălegar bine putrezit.

GH. ION

De ce nu toate gospodăriile de stat?

Pînă în prima decadă a lunii august crescătorii de animale din gospodăriile agricole de stat au obţinut numeroase succese în îndeplinirea şi depăşirea producţiei marfă. Astfel, gospodăriile hunedorene au depăşit planul de livrare a laptelui cu 17 procente, iar cele băimărene şi gălăţene cu 1.446 de hl. de lapte. Datorită însă unor gospodării din regiunile Bacău, Constanţa, Craiova, Timişoara, Piteşti şi Ploeşti, care au realizat din plan numai 84—86 la sută, producţia marfă de lapte pe întregul Departament Gostat a fost îndeplinită numai în proporţie de 92 la sută. Se cere ca Trusturile Gostat şi gospodăriile de stat rămase în urmă să analizeze această stare de lucruri, şi să ia măsurile necesare de recuperare a cantităţilor livrate sub plan.

In ceea ce priveşte producţia marfă de carne este demn de remarcat că la aceasta sarcina de plan a fost depăşită cu cîteva sute de tone. Printre regiunile fruntaşe la depăşirea planului de livrări la carne sînt Autonomă Maghiară, Bacău, Baia Mare, Oradea, Iaşi, Stalin şi Suceava.

Politică „dură"

În cursul săptămînii trecute, între Macmillan și Adenauer, au avut loc, la Bonn, tratative în legătură cu problemele actuale internaționale. Așa după cum au arătat știrile apărute în ziarele din Germania occidentală, în legătură cu aceste întrevederi, Adenauer a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a obține sprijinul Angliei în vederea menținerii încordării în relațiile internaționale în Europa și, în special, în Berlinul occidental. După cum s-au exprimat unii ziariști vest-germani, Adenauer stăruie în promovarea și accentuarea unei politici de „duritate". În convorbirile lor, Adenauer și Maccmillan „au ținut să sublinieze că N.A.T.O. rămîne elementul fundamental al puterii occidentale și că Statele Unite sînt chemate să joace un rol esențial", scria, la rîndul său, Agenția France Presse. Iar ziarul conservator „Daily Mail", din Londra, comentînd rezultatele întrevederii de la Bonn, scrie că Adenauer „și-a îndreptat privirile asupra Angliei pentru a se asigura de sprijinul lui Macmillan pentru unirea Europei împotriva Uniunii Sovietice". Nici în comunicatul privitor la întrevederea de la Bonn, nici în conferința de presă care a avut loc la Bonn la 11 august, nu s-a pomenit nimic despre problemele militare care au fost discutate de către Adenauer și Macmillan. Din cercurile bine informate, s-a relatat însă că aceste probleme au fost examinate în mod amănunțit dîndu-se atenție, în primul rînd, problemei de înarmare a armatei vest-germane cu rachetele americane „Polaris", prevăzute cu focoase atomice.

Paralel cu uneltirile lui Adenauer împotriva păcii, diverși generali vest germani, hitleriști notorii, se dedau la fel și fel de amenințări împotriva U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste. Unul dintre aceștia este și generalul hitlerist Speidel, comandantul trupelor terestre ale N.A.T.O. din zona centrală a Europei. El a declarat printre altele că „în marea bătălie pentru Europa N.A.T.O. nu va renunța la ocuparea Austriei". La rîndul său, ministrul de război vest-german, Strauss, a declarat că în 1962, U.R.S.S. se va afla sub focul rachetelor vest-germane. Nerușinarea amatorilor de război merge pînă acolo încît, guvernul vest-german a declarat că are intenția să convoace o ședință a Bundestagului R.F.G. în Berlinul occidental, convocare care constituie de fapt o provocare la adresa Republicii Democrate Germane, pe al cărei teritoriu se află și Berlinul occidental.

Atitudinea „dură" a lui Adenauer în politica față de răsărit nu e nouă și nici originală. Bătrînul cancelar de la Bonn s-a pronunțat nu o singură dată pentru o politică „tare", inspirată de cercurile imperialiste occidentale și pusă în practică cu ajutorul oamenilor de genul hitleristului „Hans Globke" — unul dintre consilierii săi cei mai apropiați — al cărui trecut este pătat cu numeroase crime împotriva umanității, săvîrșite în timpul celui de-al doilea război mondial. Atît Adenauer cît și sprijinitorii săi uită însă că una sînt dorințele lor și alta posibilitatea de a le îndeplini. Cîte nu doresc imperialiștii și cîte încercări nu fac ei pentru a împiedica eliberarea țărilor din Africa și Asia de sub jugul colonialist? Cîte eforturi n-au făcut, să mențină Cuba sub dictatura și opresiunea dolarului american? În ciuda tuturor uneltirilor puse la cale de către imperialiști, popoarele își rup, unul după altul, cătușele colonialiste și-și obțin libertatea și independența.

Adenauer, Strauss, Speidel și alți reprezentanți ai cercurilor reacționare din țările occidentale se prefac că nu le bagă în seamă. Ei se prefac că ignoră contradicțiile care macină întregul lagăr capitalist. Se prefac că ignoră și faptul că zi de zi, lagărul socialist devine tot mai puternic, că principiul coexistenței pașnice este îmbrățișat de tot mai largi mase. Adenauer și toți cei care încearcă să promoveze o politică „dură", în locul unei politici de colaborare și coexistență pașnică între state, n-au învățat și nu vor să învețe nimic din experiența trecutului. Hitler, înaintașul lor întru aventuri, a încercat și el să ducă o politică „dură", să întoarcă înapoi roata istoriei și a ajuns la lada cu gunoi a istoriei. Dar dacă Hitler a făcut atîta rău omenirii, bătrînul Adenauer și acoliții săi nu vor izbuti să-l imite. Lada de gunoi a istoriei îi va primi înainte de a-și pune planurile în aplicare.

Pacea va fi apărată.

Acest lucru îl garantează forța de neînvins a lagărului socialist, îl garantează toate popoarele lumii care spun NU războiului, îl garantează însuși poporul german care nu mai vrea să fie carne de tun pentru interesele imperialiștilor. Îl garantează, în primul rînd, cei peste 36 milioane de comuniști din întreaga lume, în jurul cărora sînt strînși, în apărarea păcii, sute de milioane de oameni.

Nu politică „dură" ci coexistență pașnică dorește omenirea! Cei care se joacă cu focul să ia aminte!

În R. D. Vietnam

Problemă principală — dezvoltarea agriculturii

Baza alimentației poporului vietnamez este constituită de orez. De aceea, suprafețele destinate culturilor de orez în această țară se întind pe 1.822.885 de hectare, reprezentînd trei sferturi din totalul terenurilor agricole. Producția cerealieră a R.D. Vietnam este, înainte de toate, o producție a orezului.

În timpul ocupației coloniale, producția agricolă a Vietnamului de Nord era nu numai neîndestulătoare, dar și prost repartizată. În delta Vietnamului de Nord, unde locuiesc circa 7.600.000 locuitori cele 2.200.000 de tone de orez asigurau fiecărui cetățean o cotă alimentară de maximum 262 kg pe an, ceea ce era cu totul nesatisfăcător. În vechiul Vietnam feudalo-colonial, norma medie a consumului de orez pe cap de locuitor era foarte scăzută și indica o puternică tendință de descreștere: 262 kg în 1913, 182 kg în 1937 (120 kg în 1949-1950 în regiunile ocupate de inamic). E semnificativ faptul că după anii lungi de război care au pricinuit numeroase distrugeri ce au dus la o scădere a consumului la 120 kg pe cap de locuitor, la sfîrșitul trienalului va fi atinsă o medie de 500 kg.

Pe vremuri, administrația colonială — se bizuia pe orezul din Vietnamul de Sud, care aducea profituri foarte mari moșierilor din regiunea respectivă, intermediarilor francezi, companiilor comerciale și de transport.

Dacă din împrejurări neprevăzute se stricau căile de comunicație din Indochina, sau izbucnea o secetă în Vietnamul de Nord, proviziile de orez nu puteau fi asigurate. În această situație, prețul orezului se ridica la sume fantastice. Masele muncitoare ale Vietnamului de Nord erau crunt lovite de foamete. Așa s-a întîmplat, bunăoară, în 1939, cînd aproape toate terenurile au fost rechiziționate de către japonezi pentru a-și transporta trupele.

O asemenea situație nu va mai fi cu putință nici o dată în Vietnamul de Nord; astăzi, în R.D. Vietnam problema dezvoltării agriculturii constituie preocuparea numărul unu a guvernului.

Datorită măsurilor luate de guvern, producția de orez e mai bine repartizată din punct de vedere geografic, înregistrîndu-se un progres constant al suprafețelor cultivate, a cantităților produse ca și a randamentelor la hectar.

Se știe că în perioada colonială, cultura orezului era concentrată mai ales în deltă, în timp ce în regiunile de munte și dealuri, era neglijată sistematic, în ciuda existenții unor cîmpii interioare rodnice, a văilor și a teraselor care se pretau de minune culturii de orez, prin amenajări hidraulice ieftine.

Dar ceea ce a fost odinioară a trecut. Astăzi, situația este cu totul alta în R.D. Vietnam.

Pînă acum, în nord-vestul țării, în marile cîmpii interioare de la Dien-Bien-Fu, de la Nghia Lo, Chuang-Hui, s-au constituit bogate baze de cereale.

La Cao-Bang, și Long-son, provincii vestite pentru văile lor fertile, producția de cereale face bine față necesităților consumului local. Nici o îndoială că lărgirea culturilor de orez în regiunile de munte și dealuri ale țării noastre se va desfășura în viitor într-un ritm și mai accelerat. Aceasta va permite populației de la munte nu numai să părăsească definitiv locurile insalubre, bîntuite de malarie și să pună capăt definitiv practicii dăunătoare a defrișării coastelor de munte și culmi, ci va și favoriza industrializarea acestor regiuni atît de bogate în materii prime, dar atît de prost exploatate și atît de puțin populate.

În 1959, eforturile în producția agricolă din acești ultimi ani s-au soldat în Vietnamul de Nord cu o producție totală de 5.200.000 tone de orez, adică cu un randament mediu de 2.500 kg la hectar și o medie de 350 kg orez pe cap de locuitor.

După 5 ani de pace, se poate afirma că în domeniul raționalizării culturii de orez puterea populară din Vietnamul de Nord a transformat radical realitățile cunoscute și cheamă la o dezvoltare și mai impetuoasă pe care o poate asigura cooperativizarea agriculturii ce eliberează noi și puternice forțe productive.

ÎN CIUDA ORICĂROR UNELTIRI

Cauza dreaptă a poporului congolez va fi victorioasă

Evenimentele din Congo se mențin în centrul atenției și în această săptămînă. Ele evoluează favorabil independenței și integrității țării, deși cercurile imperialiste și îndeosebi cele belgiene, nord-americane și engleze își intensifică uneltirile, iar unii dintre înalții funcționari O.N.U. în frunte cu secretarul general Dag Hammarskjoeld continuă să aibă o poziție ciudat de echivocă care, în fapt, favorizează pe agresori și pe Chombe, marioneta lor.

La 12 august s-a trecut la îndeplinirea celei de a 3-a rezoluții a Consiliului de Securitate. Însoțit de o subunitate suedeză din trupele O.N.U., Hammarskjoeld a sosit la Elisabethville, centrul administrativ al Katangăi. A început astfel intrarea forțelor armate ale O.N.U. în Katanga pentru a înlocui și din această provincie congoleză trupele belgiene. A doua zi, adică la 13 august, trupele O.N.U. au preluat paza aeroportului din Elisabethville, unul din principalele obiective ale provinciei. În zilele următoare în centrele populate din Katanga au continuat să sosească trupe ale Națiunilor Unite.

Intrarea forțelor O.N.U. în Katanga și înlocuirea de către acestea a trupelor belgiene — operație aflată în curs — este de natură să rezolve dar încă nu rezolvă problemele care au dus la actuala situație din Congo, situație care, în treacăt fie spus, continuă să rămînă gravă.

Hammarskjoeld a adresat recent un mesaj Consiliului de Securitate în care se spune că „**trupele nu au nici obligația și nici dreptul de a apăra persoane civile sau militare reprezentînd guvernul central în cazul venirii lor în Katanga**". Acest mesaj întocmit și adresat Consiliului de Securitate de Hammarskjoeld după ce a avut o consfătuire de 2 ore cu Chombe arată că secretarul general a „cedat" pretențiilor acestei marionete. De altfel, după convorbiri, clica de la Elisabethville a declarat presei printr-unul din purtătorii ei de cuvînt că e pe deplin satisfăcută de rezultatul consfătuirii și de Hammarskjoeld care a acceptat cele 10 condiții puse de Chombe în vederea colaborării cu trupele O.N.U.

Dar de ce acceptă secretarul general condiții puse de o marionetă a cărei forță, compusă din 600 de soldați mercenari, e ca și inexistentă? Fiindcă se teme de Chombe? Nu. Hammarskjoeld acceptă aceste condiții deoarece ele sînt numai rostite de Chombe dar aparțin în fond stăpînitorilor lui Chombe din Belgia, S.U.A. și Anglia. Presiunii acestora a cedat secretarul general.

Dar cîte alte fapte, nu dintre cele care arată prietenie poporului congolez, nu-l au autor pe secretarul general al O.N.U. și pe locțiitorul său americanul Ralph Bunche! Ei doi au încercat ca sub steagul O.N.U. să aducă în Congo trupe ale Canadei, parteneră a Belgiei în blocul militar agresiv N.A.T.O. Opoziția guvernului sovietic a curmat această încercare.

În ciuda încetinelii cu care se mișcă trupele O.N.U. a poziției lui Hammarskjoeld — cînd de duplicitate și de aparentă obiectivitate, cînd de simpatie față de agresori și Chombe — evenimentele din Congo se desfășoară, așa cum am mai spus, favorabil independenței și integrității țării. Situația Republicii Congo se menține, cu toate acestea, gravă. Pe măsură ce devine evident faptul că se apropie ziua în care nici un soldat belgian nu va mai rămîne în Congo, pe măsură ce se spulberă speranțele de a folosi trupele O.N.U. în interesele lor, colonialiștii belgieni își intensifică politica de dezmembrare a țării. Ei au creat în Congo grupuri de subminare și au cumpărat lideri politici care se pronunță împotriva unui stat congolez centralizat.

Toate uneltirile perfide ale colonialiștilor sînt însă sortite eșecului. Poporul congolez, inclusiv populația Katangăi, luptă pentru independența și integritatea țării lui cu toate forțele. Hammarskjoeld a fost întîmpinat la sosirea pe aeroportul Elisabethville din Katanga cu strigătele: „Katanga a fost vîndută americanilor", „Ne asuprește Chombe", „Trăiască Congo unit".

Guvernul congolez și-a remanifestat deunăzi încrederea în primul ministru Patrice Lumumba și politica de independență și unitate a țării promovată de acesta. Luînd cuvîntul la o conferință de presă, Lumumba a declarat că după ce-și vor îndeplini misiunea toate trupele europene ale O.N.U. vor trebui retrase din Congo unde trebuie să rămînă numai unități africane. În statele africane independente, al căror număr s-a ridicat la 22, se pregătesc noi subunități spre a fi trimise în Congo. Ceva mai mult. Președintele Ghanei a primit împuternicirea din partea parlamentului țării sale să ordone mobilizarea generală și pregătirea armatei pentru a da ajutor Republicii Congo dacă trupele O.N.U. nu își vor îndeplini misiunea încredințată lor de Consiliul de Securitate. Emoționanta solidaritate a țărilor africane cu cauza dreaptă a poporului congolez este o forță suficient de puternică pentru a curma agresiunea belgiană și a asigura independența și integritatea bogatei Republici Congo. Astăzi în Congo, perimatul sistem colonial primește o nouă și puternică lovitură de moarte.

Din Uniunea Sovietică

Folosirea hîrtiei de protecție în legumicultură

Cunoscutul specialist sovietic în domeniul legumiculturii Vitali Edelștein, membru de onoare al Academiei Unionale de Științe „V. I. Lenin", scrie într-un articol publicat în ziarul „Selskaia Jizn" că însămînțarea legumelor cu ajutorul unor benzi de hîrtie reprezintă viitorul apropiat al legumiculturii sovietice. Datorită hîrtiei de protecție, recolta de legume crește considerabil în comparație cu legumele însămînțate în mod obișnuit; totodată ele ajung la maturitate mai devreme cu două săptămîni.

Edelștein arată că specialiștii de la Institutul unional de fitotehnie au propus să se folosească în legumicultură benzi de hîrtie late de 10-15 cm. cu care să se acopere numai rîndurile semănate.

Sulurile cu benzile de hîrtie se așază pe o mașină purtată de un tractor. Cînd acesta se deplasează pe cîmp, mașina desfășoară benzile de hîrtie în care execută concomitent orificii pentru însămînțarea semințelor. În fiecare orificiu mașina depune exact două-trei semințe.

Însămînțarea legumelor cu ajutorul benzilor de hîrtie nu permite încolțirea buruienilor. Acestea nu-și pot croi drum în rîndul însămînțat — locul cel mai greu accesibil pentru mecanizare. Ele cresc între rînduri, dar acolo pot fi ușor distruse cu ajutorul cultivatorului.

În afară de aceasta, hîrtia protejează solul împotriva evaporării. Sub hîrtie, pe fiecare metru pătrat se condensează aproximativ un litru de apă pe zi, iar temperatura solului este cu 1-1,5 grade mai ridicată. Ca urmare, semințele încolțesc mai repede și dau plante tinere mai viguroase, care ulterior se dezvoltă mai bine decît pe semănăturile obișnuite.

Oamenii de știință sovietici elaborează în prezent metode potrivit cărora la un hectar de semănături pentru mulcire vor fi necesare numai 60 kg. de hîrtie ieftină.

Edelștein arată că hîrtia de protecție va putea fi folosită la însămînțarea a numeroase culturi legumicole, în primul rînd a rădăcinoaselor și a cepei.

În preajma zilei de 23 August pe terenurile de sport

Apropierea măreței sărbători a zilei de 23 August, face ca terenurile de sport din comunele și satele patriei noastre să cunoască o animație deosebită. Numeroși tineri și tinere participă cu entuziasm la competițiile sportive festive dotate cu „Cupa Eliberării", competiții care prilejuiesc dispute pasionante. Aspectele culese de pe teren ca și corespondențele primite de la activiștii sportivi din cadrul consiliilor raionale U.C.F.S. vin să confirme cele de mai sus. Iată de pildă ce ne scrie președintele consiliului raional U.C.F.S. Drăgănești-Vlașca tov. **E. Cosma**: „În raionul nostru 18 echipe de fotbal sătești au luat startul în competiția festivă dotată cu „**Cupa Eliberării**", competiție care a devenit tradițională în raionul Drăgănești și care antrenează, an de an, un număr tot mai mare de sportivi. În prima etapă, echipele, deși formate din jucători mai puțini experimentați, — au luptat cu multă ardoare pentru a obține un rezultat favorabil. Menționez că echipele au fost împărțite în 4 serii, urmînd ca formațiile clasate pe primele locuri în serii să participe apoi la turneul final. Jocurile finale se vor desfășura la Drăgănești în preajma zilei de 23 August.

Iată și cîteva rezultate din prima etapă: Viitorul G.A.C. Valea Cireșului- A. S. Botoroaga 5—2; Progresul Răsuceni-Timpuri Noi Cucuruzu 1—0; Steaua Roșie Naipu-Spartac Letca Veche 3—1; Avîntul Răsmirești-Tractorul G.A.S. Toporu 3—0.

Pentru duminică 21 august mai sînt programate, în comunele Răsmirești, Naipu, Drăgănești și Crovu, o serie de concursuri de atletism, volei, tir, trîntă, dotate cu „**Cupa Eliberării**".

Printre acțiunile întreprinse în cinstea zilei de 23 August, se mai numără și înființarea de noi asociații sportive la Schitu și Comăneasca, ca și organizarea de concursuri pentru trecerea normelor G.M.A. De altfel, se poate arăta că în această privință, în ultimul timp s-au organizat o serie de concursuri, la care un număr de 647 tineri au cucerit insignele G.M.A. și F.G.M.A. Cu acest prilej s-au evidențiat asociațiile sportive **Știința-Drăgănești, Recolta-Crovu, Victoria-Bila**, ca și profesorii de educație fizică **Viorel Avram** (Drăgănești), **Ion Dan** (Bila), **Marin Stănoiu** (Botoroaga)".

★

Tot în cinstea zilei de 23 August au fost organizate în raionul Alexandria competiții de fotbal, volei, popice, dotate cu „**Cupa Eliberării**", la care participă numeroși tineri din mediul sătesc. De pildă, la fotbal s-au înscris 28 de echipe, dintre care 26 sînt de la sate. Finalele acestor competiții vor avea loc între 21 și 23 August.

Asemenea competiții sportive au mai fost organizate și se desfășoară și în raioanele Liești, Galați, Urziceni, Zimnicea, Tîrgu Mureș, Răcari etc.

O duminică cultural-sportivă la care au participat peste 2.000 de spectatori

Tinerii din comuna Rîioasa, raionul Turnu Măgurele, s-au pregătit intens pentru **duminica cultural-sportivă**, la care urmau să aibă oaspeți pe cei din comunele Lița, Segarcea Vale, Olteanca, Slobozia Mîndra, Saele, Odaia și Pleașov, — comune situate în același raion. Doreau ca întrecerile din cadrul **concursurilor cultural-sportive** etape pe centre de comune, — să se desfășoare în condiții cît mai bune. Astfel, în zilele din ajunul concursurilor au amenajat terenul de fotbal, terenul de volei, gropi pentru sărituri, au făcut afișe și au pavoazat baza sportivă.

Duminică concurenții au fost prezenți în număr mare. Printre aceștia se aflau tineri țărani colectiviști, întovărășiți, elevi etc. Întrecerile au început într-un cadru festiv, într-o atmosferă entuziastă. Pe șosea, un număr de 30 cicliști s-au avîntat într-o dispută dîrză, la care au ieșit învingători concurenții din Saele și Rîioasa. Pe terenul de sport, au început jocurile de fotbal, cu participarea a 8 echipe, printre care se număra și formația asociației sportive a gospodăriei agricole colective din Slobozia Mîndra, cîștigătoarea titlului de campioană raională pe anul 1960. În același timp, echipele culturale din comunele mai sus amintite își desfășurau programul artistic, care cuprindea dansuri populare, cuplete muzicale, scenete etc.

Cei aproape 2.000 de spectatori prezenți la aceste întreceri cultural-sportive, nu știau ce să urmărească mai întîi. Erau interesante și concursurile de volei și cele de ciclism, sau de fotbal, întrecerile de atletism și tir, dar îi pasionau și programul artistic. Pînă la urmă, spectatorii s-au împărțit în grupe și urmăreau cîte un... fragment din fiecare concurs. Toate concursurile au plăcut și erau urmărite cu interes. La fotbal, victoria a revenit echipei din Slobozia Mîndra, iar la volei pe primul loc s-a clasat formația „Tractorul" din comuna Rîioasa.

M. LERESCU

Cînd și cum trebuie făcute arăturile pentru cultura grîului de toamnă

La întrebarea ziarului ne răspunde tov. Ing. AL. HAGI
Director General în Ministerul Agriculturii

Nu se poate concepe un proces științific de producție vegetal fără efectuarea arăturii la timpul și adîncimea cele mai potrivite. Aceasta fiindcă — în complexul de măsuri agrotehnice care concură la realizarea unor producții sporite — efectuarea arăturii la timp și în bune condiții are o importanță de prim ordin. Rezultatele obținute pînă în prezent de către institutele noastre de cercetări demonstrează că lucrarea solului la timp și bine sporește producția pe unitatea de suprafață cu pînă la 40 la sută. Iată de ce, în aplicarea complexului de măsuri agrotehnice, executării arăturii i se acordă o atenție deosebită

Importanța arăturii este multilaterală. În primul rînd, prin arătură se obține afînarea și mărunțirea solului și deci mărirea spațiului lacunar și a volumului total al solului cu circa 20-30 la sută. În această stare solul permite ca rădăcinile plantelor să pătrundă ușor în adîncime, fără consum mare de energie. Solul lucrat este bine aerat și înlesnește procesul de absorbire a apei și căldurii. În felul acesta se obține eliminarea gazelor vătămătoare și în mod deosebit a bioxidului de carbon, neprielnice vieții plantelor și a microrganismelor din sol. Datorită precipitațiilor, o parte din sărurile minerale este levigată spre adîncime. Prin arătură, sărurile sînt readuse către suprafață. De asemenea, prin arătură se îngroapă în sol toate resturile vegetale rămase în cîmp după strîngerea recoltelor. Prin descompunere, ele îmbogățesc solul cu substanțe minerale necesare vieții plantelor sau măresc procentul de humus. Prin efectuarea arăturii, solul primește mai mult aer, căldură și apă, factori care intensifică reacțiile chimice din sol, ajutînd la transformarea substanțelor nutritive în forme ușor accesibile plantei.

Momentul cînd trebuie executată arătura prezintă o mare importanță, dat fiind necesitatea unui timp mai îndelungat pentru desăvîrșirea proceselor fizice, chimice și biologice ce se petrec în sol. Ca regulă generală, *terenul eliberat de culturi trebuie să fie întotdeauna arat și întreținut negru, fără buruieni. Arăturile de vară, în curs de executare, trebuie făcute concomitent sau imediat după recoltarea culturilor*. Orice întîrziere în această privință, nu asigură timpul necesar desăvîrșirii proceselor fizice, chimice și biologice din sol, fapt ce duce la scăderea producției anului viitor.

O problemă care a comportat discuții în ultimul timp și care prezintă o importanță deosebită în ridicarea producției agricole, este legată de adîncimea la care trebuie făcută arătura pentru cultura grîului de toamnă.

Întrucît rădăcinile grîului de toamnă nu pătrund în genere mai mult de 25 de cm. în sol, s-ar părea că arătura adîncă n-ar influența asupra producției. De altfel, literatura occidentală nu recomandă o arătură mai adîncă de 18-20 cm. În realitate, această recomandare este cu totul falsă. Rezultatele experiențelor obținute pînă în prezent, precum și rezultatele producției demonstrează că arătura adîncă nu numai că influențează în direcția măririi producției de grîu, dar ajută și la întărirea rezistenței plantei față de temperaturile scăzute, ceea ce are o importanță mare pentru această cultură. Experiențele făcute de către institutele de cercetări au arătat că adîncirea arăturii de la 20 la 27 de cm. aduce un spor de producție de circa 300 de kg. de grîu la hectar.

Rezultatele obținute de către gospodăriile agricole de stat demonstrează și mai evident avantajele unei arături adînci Astfel, gospodăria agricolă de stat Urziceni, executînd — pe 32 de ha. — arătura la adîncimea de 40 cm. a obținut 4.276 de kg. de grîu în medie la ha., în timp ce de pe 231 de ha. arate la numai 28 de cm., producția a fost doar de 2.850 de kg. la hectar. La gospodăria agricolă de stat Barboși, regiunea Galați, de pe 30 de ha. cu grîu, semănat în teren desfundat la 60 de cm., s-a obținut o producție de 4.200 de kg. la ha., în timp ce pe suprafața de 160 de ha., pe care s-a executat o arătură normală, producția medie de grîu a fost de numai 1.496 de kg. De precizat că la ambele gospodării, toți ceilalți factori: soi, densitate, adîncime de însămînțat etc., au fost aceleași. A diferit doar adîncimea arăturii.

Asemenea rezultate, foarte numeroase în gospodăriile agricole de stat, demonstrează în mod evident superioritatea și necesitatea adîncirii treptate a arăturii, ca una din importantele mijloace pentru continua ridicare a producției.

Adîncirea arăturii trebuie să se execute diferențiat în raport cu feluritele condiții pedoclimatice din țară și în raport de plantele premergătoare. Pe cernoziomuri adîncimea arăturii de bază va fi de regulă de 28-30 de cm. Pe solurile brun-roșcate de pădure din Oltenia, vestul Munteniei și — în suprafață mică — din Banat, arătura va fi ceva mai profundă: 30-35 de cm., dat fiind faptul că aceste soluri au o textură mai compactă. Prelucrarea solurilor podzolice prezintă o mare importanță. Solurile podzolite, fiind mai grele, trebuie să fie bine afînate. Adîncimea arăturii pe aceste terenuri poate merge pînă la 35-40 de cm. Adîncirii arăturii pe terenurile puternic podzolite și pe podzolurile secundare i se va acorda o atenție deosebită deoarece prin adîncirea prea mare a arăturii dintr-o singură dată se poate ajunge la scăderea fertilității lor. Adîncirea stratului arabil pe aceste soluri se face treptat, în fiecare an. O dată cu adîncirea arăturii, în sol se încorporează importante cantități de amendamente, îngrășăminte organice și minerale.

Arătura pe lăcoviști, soluri fertile și grele, care suferă din cauza excesului de umiditate, se va executa, de asemenea, pînă la 40 de cm. *Totdeauna, pe toate tipurile de sol, arătura de vară pentru însămînțările de toamnă se va executa obligatoriu în agregat cu grapa stelată sau cu grapă cu colții reglabili. Ea se va păstra curată de buruieni și fără crustă pînă la semănat, prin discuiri și lucrări cu cultivatorul sau cu grapa cu colții reglabili.*

Întrucît asigurarea unei producții bune de grîu pentru anul viitor este posibilă în primul rînd prin executarea arăturilor adînci de vară, încorporarea cantităților corespunzătoare de îngrășăminte organice și minerale, precum și prin însămînțatul la timp, este necesară mobilizarea tuturor forțelor existente în unitățile agricole socialiste pentru terminarea grabnică a arăturilor de vară și executarea lor la un înalt nivel agrotehnic.

Atenție mare se va acorda și sarcinii de fertilizare a solului destinat însămînțării grîului de toamnă. În privința aceasta, colectivul central pentru coordonarea lucrărilor agricole, ținînd seama de experiența anilor trecuți și de recomandările institutelor de cercetări agricole, a dat indicații deosebit de prețioase. Astfel, pe solurile din regiunile umede, podzoluri și soluri podzolice, îngrășarea de bază se va face o dată cu lucrările de pregătire a patului germinativ, în timp ce pe solurile de trecere de la regiunile umede către cele uscate, brun roșcate de pădure și cernoziomurile levigate, precum și pe solurile de stepă, îngrășarea se va face o dată cu arătura adîncă de vară.

Cantitățile de îngrășăminte vor fi utilizate în mod diferențiat și în raport de plantele premergătoare. După leguminoase, pe solurile din regiunile umede se vor încorpora în sol 400 de kg de superfosfat și 100 de kg azotat de amoniu la ha o dată cu lucrările de prelucrare a solului în vederea efectuării însămînțărilor. Primăvara timpuriu, se vor mai administra în mustul zăpezii încă 100 de kg de azotat de amoniu. Pentru solurile de trecere de la regiunile cu precipitații mai mari către cele cu precipitații mai scăzute, cantitățile de superfosfat vor putea fi micșorate pînă la 300 de kg la ha menținîndu-se însă cantitatea de 100 de kg de azotat de amoniu. Pe solurile cu precipitații scăzute, se vor încorpora 400 de kg de superfosfat.

După premergătoare (în afară de leguminoase), pentru solurile din regiunile umede se recomandă 400 kg de superfosfat și 200 de kg azotat de amoniu. Îngrășămintele acestea vor fi încorporate la prelucararea solului în vederea însămînțărilor. Pe solurile situate în zona de trecere și de stepă, cantitățile de îngrășăminte minerale ce se vor încorpora o dată cu arătura de bază vor fi de 400 de kg de superfosfat și 200 de kg de azotat de amoniu la ha.

Sporuri mari de recolte se obțin prin fertilizarea solului cu gunoi de grajd, încorporat fie direct la cultura grîului de toamnă, fie la planta premergătoare. Cînd nu-l avem în cantități suficiente, gunoiul de grajd va fi utilizat împreună cu îngrășămintele chimice.

Efectuarea arăturii la un înalt nivel agrotehnic și utilizarea cantităților corespunzătoare de îngrășăminte, constituie măsuri agrotehnice de primă importanță în cultura grîului, dar ele singure nu pot determina ridicarea continuă a producției.

Numai aplicarea științifică a întregului complex de măsuri agrotehnice este în măsură să asigure producții mari și în continuă creștere.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".